

(గి వెంకటేశ్వర శతకము)

NO. 229

13188

శ్రీ వెంకటేశ్వర శతకములు

సర్వారావు పేటతాలూకా కుంకులకుంట పురవాస్తవ్యులు

రాళ్లబండి అప్పలరాజుగారి తనూభవుండగు

రామరాజకవిచే రచియింపబడి

నై జాయితాలూకా వరంగల్ జిల్లా కంమ్మంమెట్టుతాలూకా
శీతారాంపురం గ్రామకాపురస్తులు తాతా, సత్యనారాయణ

శీతారామయ్యగార్ల ద్రవ్యసహాయముచే

లక్ష్మీ ముద్రాక్షరశాలయందు ముద్రింపబడి

ప్రచురింపబడియె

సర్వారావు పేట

ముదటికూర్పు 600

1937

కృతి పతి వంశావళి

- ౬॥ శ్రీయమరాదీరేని నుతశీలుండు భక్తజనావనుండు నా
 తోయజగద్గురు డుత్తముఁ డధోక్షజుఁ డార్యనతుండు యోగి హృ
 ద్దేయుండు మోక్షరేవురుండు ♦ భీజనపోషుండు తాత సత్యవా
 శాయణగారికి విభవ ♦ రాజనాసంగు సదాముదంబునఁ॥
 శాస్త్రి వాణీసుండు యిదిశాధరుండు సుశ్రీశైలజా నాథుడు
 వంబంగున సంతోషించి సతము భాగ్యంబు నాయువ్య స
 త్యేవారోగ్యముల న్నొసంగియును బల్ క్షేమాభ్యున్ది జేయు తా
 తావంశాద్ధి విధుండనఁ బరంగు సీతారామయాభ్యుదగఁ
- ౭॥ శ్రీరమానాసటికి చెరుక్కనైజాము ♦ లోవరంగలుజలా తీవిదనరె
 ఆజలా మెడరత్నహారమైకంధము ♦ మెట్టుతాలూకాకుపట్టుసిరికి
 గలమరెండామడతిలకింపగాతూర్పు ♦ భాగమందునఁజూడపతిమదనర
 వరంశాతారానుపురమానర్ణింపను ♦ అలఘణీంధ్రునైనయలవియగునె
 గీ॥ వసములునుకూపతితియు ♦ సువన్ణమహిమ ॥ నలరిచెయవారె
 గృహములునచ్చతముగ ♦ గంగతోబుట్టినటువంటి కమ్మవారు
 కాపురంబుండిరేప్రొద్దుదీపితముగ॥
- ౮॥ ఆకమ్మవారిలో యలిదాసశీలులై ♦ బ్యాతిగాంచినవారు తాతవారు
 జలనిధులింకిన పలికిబొంకనివారు ♦ దైవ పారాయణుల్ తాతవారు
 తీర్థయాత్రల నెల్ల తిరిగిపుణ్యముచేత ♦ దసరివర్తించిరి తాతవారు
 దేవబ్రాహ్మణభక్తి సేవానురక్తులు ♦ ధారణీసలియందుతాతవారు
 గీ॥ విత్తమునుసత్యమునుధర్మవిరతిచేత ♦ భాసురంబుగసత్కిర్తి
 ప్రబలిచిశల వన్నెకెక్కిరి సత్కులవర్తనమున ♦ ఈతముక్కుల
 గోతులు భూతలమున॥

- క॥ ఆవంశముందులక్ష్మణులు ♦ వావనుడైగల్గి సుకవిమణిత తతిచే
 కేవలముగ మెప్పుందియు భావజ్ఞులు మెచ్చకీర్తి పడుడాయెధర
- సీ॥ భావింపగామెనుంపల్లి శేషయ్యకు ♦ సీతమ్మకును ముద్దుకూతురైన
 పతిహితయైన సుబ్బన్నులక్ష్మణ్య ♦ వరియించెపత్ని గావాంఛలలర
 లక్ష్మీకటాక్ష సంరక్షణుడై దేవి ♦ దేవర బోలియు భావమలర
 పరమేశ్వరునిఁగూర్చి భక్తియుక్తంబుగాఁ త్రతమా చరింపసత్పుతుఁడుఁడై
 గీ॥ ధరను కడ్డుని శిబి బలి దానములను ♦ మించి సామ్రాజ్యవిభవపుడై
 మేటినుగుణుడయ్యి సత్యముఁదప్పక యనవరతము ♦ హనుమయా
 ఖ్యుడుఁచరియించె యవనియందు॥
- సీ॥ విత్తమున్నదటంచువిట్టివీగఁగఁబోడు ♦ యాదించువారలఁబ్రోచె
 గాని చక్కగాతనకున్న సౌఖ్యమెంచడుగాని ♦ మించిదీనులనాదరిం
 చెగాని కష్టముల్వచ్చిన కల్లలాడడుగాని ♦ సత్యవ్రతంబులుసల్పు
 బూని పరులసాములయందు ప్రాంతిఁజెందడుగాని ♦ పరవ్రపకారి
 యెఱవగుఁగాని
- గీ॥ కమ్మవారిలా సత్కీర్తిగాంచి మంచి ♦ వాడటంచును నుతికెక్కి
 వసుధయందు ♦ తాతవంశాభిసోముడై ధర్మమూర్తియయ్యివర్తిం
 చె హనుమయ్య సయ్యసంగ॥
- గీ॥ మానితంబుగ వల్లభ నేని వెంకటాఖ్యునకుచంద్రమాంబకుయధి
 క ప్రీతి కూతురైనట్టి నాగమ్మ గుణకదంబ పట్టుదలగ వరించెను
 యెట్టులనగ॥
- చ॥ కనుగొనముందు శంకరుడు కాళిని యబ్జభవుండు వాక్సర్థి
 వనజదదళాక్షుడు రమను వాసిగ పెండిలి యాడురీతి స
 జ్జననుత నాగమాంబను ప్రసాదముగా వరియించె మఱిచిగా
 హనుమయతాను సర్వసుజనాభి నుతింపగ యిద్ధరాస్థలి॥

చ॥ నరునగ నాగమాంబను వివాహమునాడిన నాటనుండి తా

సియును గోగణంబు కడుక్షేత్రము వృద్ధిని జేందెనంచు

భూవరులును పండితోత్తములు వర్ణనజేయుచు నుందురా భళా

అరయగ హన్మమయాఖ్యునిల హర్షిశమున్ మది సంతసంబునన్॥

సీ॥ భూవిజామునుపుశ్రీరామునిపెండ్లాడి ♦ సత్కిర్తి జేందిన సరిగిగాను

సత్యవంతునకునుసావిత్రి ♦ కడుభక్తి చేతనటించినరీతిగాను

అత్రిమహామునిన్ అనుసూయప్రేమించి ♦ పరిచర్యజేసినవగిదిగాను

చంద్రమతీ హరిశ్చంద్రనకనురక్తి ♦ జూపినటించు నస్తాకగతిని

గీ॥ పతినిదైవంబటంచుసమ్మతి జెలంగిపుట్టినంటికి కాలము

మెట్టినంటికిఅధిక పేరునుదెచ్చె ♦ గుణావలాంబ భవ్యగుణపేటినాగ

మాంబావధూటి॥

ఉ॥ దోసెలినొగ్గి మొక్కి యు వధూవరులిరుగు భక్తిచేత వి

శ్వాసమెలర్ప రుక్మమయశాసలు గూర్చి నిరంతరంబులన్

భాసుర మొప్పు పూజను శుభావహ మొప్పుగఁ జేసినంతనే

కాసులు రత్నముల్ మణులు గాల్గెటినంతటి నిచ్చె రాముడున్॥

ఉ॥ మారసమానమూర్తు లసమాన పరాక్రములున్ మహా

దారులు సత్యవంతులునుదాత్తమతుల్ సుజనాభిరాములున్

భూరియశప్రభూతులును పుత్రులు ముగ్గురునుదృఢించిరా

ధారణి హనుమయాఖ్యునకు చారపతివ్రతనాగమాంబకున్

గీ॥ పెద్దకొమరుండు లక్ష్మయ్య పెన్నిథాన ముగను గల్గియు కొన్నాళ్లు

జగతియందు మంచి సుగుణుండు జూడయటంచు కీర్తి గాంచి స్వ

ర్లోకమున కేగఘనులు దలఁప॥

సీ॥ బాయడులెలిదండిభక్తి యల్లప్పుడు ♦ సత్యనారాయణ సరసులెన్న

ధర్మపరుండుసీతారామయాఖ్యుండు ♦ అన్నమాటలకెదురాడకుండు

యిరువురవాక్యముల్ యేకమైప్రవహించుధర్మంబునందునా దాయమందు

వారి వర్తనములువర్ణింపతరమాన ♦ ఫణిరాజునకు పద్మభవునకైన

గీ॥ తల్లిదండ్రులుజేసిన తపము వలన॥ గానవారలుగల్గు సత్తత్వఫలమొ
యిట్టిసుగుణంబు సత్యంబు యిట్టిధర్మ॥ మెట్టులను సంభవమునొందు
యేర్పికెన॥

గీ॥ నీరితోబుట్టె పతిహితల్ నారిమణులు॥ చంద్రమాంబ శుభద్రమ్మ
శాంతమయును॥ గుణవతియనంగ చుక్కమ్మ కోరికలర॥ సోదరు
లకెల్ల మానసామోదమంద॥

ఉ॥ బాయడు సర్వధర్మములు బాయడుసత్కవి పండితాథులన్
బాయడు సత్యవాక్యమును బాయడు త్రిహారిభక్తి నిత్యమున్
బాయడు భూసురోత్తముల బాయడుదైర్యము తాత సత్య నా
రాయణయంచు ఫాలమున వ్రాసెనుధాత ప్రమోదమందియున్॥

సీ॥ వల్లభ నేని సద్వర్ధిష్టుడనట్టి ♦ గుర్వయ్య యాదెమ్మ కూతురైన
సుగుణంబులకు రాశి జూడగానావ్రితి ♦ హాజయప్రదలనయబ్బురం బె
తోయజాక్షన సక్కుబాయికీడగుభక్తి ♦ గలదనికనకమ్మగణనజేంది
మేనత్తకొడుకుకై మేనెత్తివరియించె ♦ నారాయణాఖ్యునికోరికలర

గీ॥ భావజండునుయారతీదేవిబోలి॥ కాపురముజేయత్రినారికగుణవలన
గలిగె సంతానమును కోరికలుఘటింప॥ రత్నములమించు తనయు
లు రాజతమాగ॥

గీ॥ రామచంద్రుండు సీతాభిరాట్టి సుతుల॥ వలెను హనుమయ్య తోడ
ను వాసిదనర॥ రాజదాకారుడానంద రాములరయ॥ తల్లిదండ్రుల
కోర్కెలుద్ధతినిదీర॥

గీ॥ మేల్మిబంగారు బొమ్మల మించినట్టి॥ ముద్దుకూతుండ్లు గలిగిరి మో
దమలర॥ సోమునిరసించు హాస్యనుసూయమాంబ॥ తోడ వెంకట
శేషమ్మ వేడుకలర॥

కం॥ తాతా వంశమునందున । సీతారామయ్యగలిగి ఊనుకరుండై

భూతలమునందు సత్కవివాతములను త్రోవటకునువాసిజెలంగ
గీ॥ తనదుతోబుట్టు చంద్రమ్మధవుకు యడవకులుడు వేంకటరామయ్య
కూతురైన । రామభాయమ్మ తనవధూరత్నమయ్య
పరిమద మెస గంగబంధు బాలములు మెచ్చ

సీ॥ వేడ్కతో యడవ శ్రీ వేంకటరామయ్య భార్యయై
చంద్రమ్మ పరిడవిల్లె । వేడ్క వల్లభనేని వెంకటప్పయ్యకు
పడికింప భద్రమ్మ వడతియయ్యె । మానితంబుగను
కొన్నేని శ్రీ బుచ్చిపాపయ శాంతమాంబకు భర్తయయ్యె ।
బండి వెంకయ ముద్దుభార్యయై చుక్కమ్మ సత్కర్త జెందిన
సాధ్యయందు॥

గీ॥ యిట్టి పతులకు సతులకు యెన్నికలర । వెంకటేశుండు యెప్పుడు
వినులనుతుల । ధనము ధాన్యంబు పశుపుత్ర తినినాసంగి
చక్కగా నేలుచుండును సంతసంబు॥

గీ॥ సత్యనారాయణున కనుజన్మడైన । సీతరామయ సనుగాంచి
ఖ్యాతిదనర । తిరుపతివెంకటేశ్వర దేవుపేర । శతకములువ్రాయు
కవివర మతిజెలంగ॥

గీ॥ అనిన సరెనని నీనుంబు లందముగను । సీసములు వృత్తములు
గూర్చి భాసురముగ । శతకములు రెండువ్రాసితి సత్కవీంద్ర
తతియు తలలూచ వారల తలపుదీరి॥

గీ॥ కణితిరువాయిపాటి వెంకయ సహాయ । మునను బ్రాప్తించె
శతకముల మోదములర । యనుచువినుతింతు మిక్కిలి యనవరతిము
పుణ్యవశమున రాముడు బోచుగాత॥

శ్రీ తిరుపతి వెంకటేశ్వర శతకము

సీ॥ శ్రీరమణీమణి చిత్తపద్మ దినేశ! కుటిలమానస శత్రుకుల వినాశ
పక్షిరాట్ డ్వాహన బంధర సమకేశ! యాదిత్యులలిత సహస్ర)కాశ
వందితామర భక్తచాల హృషీకేశ! ఖలజనావళిజీవ కాలపాశ
శ్రీకరంబుగనన్ను చేపట్టు లోకేశ! పావనమృదుగాత్ర) భవవినాశ

గీ॥ ధనమునిమ్మనినిమ్మ గోరనుచురాశ

త్వరగననుబోవు శ్రీహరి స్వప్న కాశ

ధీరుడౌ సత్యనారాయణ ధీనివేశ

విమలగుణకోశ తిరుపతివెంకటేశ॥

1

సీ॥ శ్రీకరశారీశ పాకారిముఖులత । విప్ర)లిపూజిత విమలచరిత
పండితజనకృత పాపమండనహత । వరమిమ్ము సన్మనివర్గ విహిత
సామజవరద సుజ్ఞానసందీపిత । నళిశాస్త్ర కుముదాస్త్ర నయనధరిత
హితభక్తదీప కవీశ్వర పోషిత । ధృతమతివర వసుదేవ జనిత

గీ॥ నిక్కముగ నన్నుబోచుటే నీదుఘనత

పర్వతాగ్రింబె నీకెల్ల పరమనసత

సీతరామయ్య సుగుణహృద్ధిర నివేశ

విమలగుణకోశ తిరుపతివెంకటేశ॥

2

సీ॥ వర్ణితసద్గుణవైభవ సూత్రామ । నళినసభేక్ష జనాభిరామ
శూలివాగ్వ రసురసేవితామలనీమ । పూషకులంబుధి పూర్ణసోమ
కవిజనావళిచిత్ర) కదనశాత్ర)వభీమ । గురుబుధవంద్య వైకుంఠధామ
రాజితచారిత్ర) రాజరాజలలామ । విప్ర)జనామోద విజితకామ

గీ॥ నిన్నువర్ణింతుఁజూపుము నీదుచేమ

సప్తగిరివాస భువనసంస్తవసునామ

నగసమధృత నారాయణా హృదీశ

విమలగుణకోశ తిరుపతివెంకటేశ॥

3

సీ॥ కనకాద్రిసమధీర కందర్పసమరూప । గానప్రసాద సత్యానులాప
సన్నతామరగాత్ర శంశరాకరరోప । రమణీయవేష సూర్యప్రతాప
కారుణ్యసాగర ఖండనశేవచాప । సామజవరద యశఃకృలాప
ధీజనాననదేవ దీప్యమానిర్దేవ । పాపసందోహాబ్ధి పవనరూప

గీ॥ రత్నమణిమయహార ధర్మాదిదీప

రాజరాజేశ్వరుండపు రామభూప

సీతరామయ సుగుణహృస్థిరనివేశ

విమలగుణకోశ తిరుపతివెంకటేశ॥

4

సీ॥ శ్రీరమాధవనీరుసేవనిత్యముడవు నిఖిలవేల్పులయందునీవెగొప్ప
చక్కగానీనామస్మరణ సంపదకుప్ప । ముద్దుగానీగీము పెద్దతిప్ప
గాంగేయవనం నీశృంగారమునురెప్ప । వేయకజూతునేవేయకొప్ప
మంచిగానీనోటి మాటయేరికిందిప్ప । జాలరుపండితజాలముప్ప

గీ॥ తిలగరచియించితిని కృతిఫలితమొప్ప

ప్రేమచేతిను కడతేర్చవేమితప్ప

నవ్యతరభావ నారాయణాహృదీశ

విమలగుణకోశ తిరుపతివెంకటేశ॥

5

సీ॥ ధర్మవర్తనడయ్యి ధారణినీతాత । యధికసద్యశముచేయలరెగాత
నీచక్రమునుబెట్టె నిఖిలశత్రులఖాత । అప్రమేయుండగు హరుసమేత
నీవధూరత్నము నెరిచీపులకుమాత । సుతుడయ్యినుతికెక్కెజూడభాత
నీకథల్ గానివి నేరచించుటరోత । నిర్జరాధిపుడయ్యెనీకుంభాత

గీ॥ నమ్మియుంటినెగావపు నామగీత

పందనంబులు గైకొన వెందుచేత

సీతరామయ సుగుణహృస్థిరనివేశ

విమలగుణకోశ తిరుపతివెంకటేశ॥

6

సీ॥ వామ్నావతార శ్రీవైకుంఠపురవాస । స్థిరభక్తజనహృది చిద్విలాస
మందరగిరిధీర మానితదరహస । పాలుపుగాదీప్తితి బుధులత్రాస
రాజీవసయన నిరామయరవిభాస । వాసవాప్తితపోష వారదాస
అలివేలుమంగమాంబామణి పుల్లాస । మణిగణహార సద్గుణవిలాస

గీ॥ శ్రీకరంబుగనన్నేలు సింహరోస

దీనపోషణ సస్థని దీర్ఘయాస

సగసమధృత నారాయణాహృదీశ

విమలగుణకోశ తిరుపతి వెంకటేశ॥

7

సీ॥ దానసీలుండు సీతారామపురమున । వలనొప్పుగనకమ్మవారిలోన
తాతవంశాబ్ది సుధాకరుండనధన । వంతుండుహన్మయ్యకాంతయైన
పతిహితనాగమాంబాగర్భమందున । జన్మించి కీర్తిచేజరుగబడిన
మూరమూర్తులుసత్యనారాయణాఖ్యున । కనుజుండుసీతరామాభిదుండు

గీ॥ మరువకనునీదుభక్తియు మానసమున

పద్యశతకము నీపేరపతిమదనర

అంకితంబును నిడివ్రాయు మనగనేను

వేడుకలరంగ్రహసితివెంకటేశ.

8

సీ॥ క్షీరాబ్దిశయనరాజీనసన్నిభనేత్ర ననవవానలసుజన వారస్తోత్ర
రాజరాజేశ్వరరంజితామలగాత్ర । వివిధపండితకవినిరుతపాత్ర
త్రిభువనాధారగౌరీవంద్యచారిత్ర । సత్యవ్రతాచారస్వర్ణనేత్ర
కఠినశాత్రవగగ్ధుండనకరపత్ర । భక్తజానానందభానుగోత్ర

గీ॥ పాకరిపుభోగబ్రోవు రమాకళత్ర

దానజనసంఘ కలుషలతాలవిత్ర

సీతరామయహృదయ సుస్థిరనివేశ

విమలగుణకోశ తిరుపతివెంకటేశ.

9

సీ॥ పాలసంద్రమోనకు పరికింపఁగాయిల్లు- జలబాక్ష నాపాపములనుగిల్లు
గొప్పగానీకతల్ తప్పక రాజిల్లు విరచితవో నామహుని యిల్లు
నిన్నుదల్పనినాఁపున్నత మాపెల్లు పరికింపఁగనుపాడుబడినకొల్లు
నీ యన్నద్రాగెను నేటైన రుచికల్లుబడదన్నితివి ముందుబండిగల్లు

గీ॥ శ్రీకరంబగు సిరులివ్వ నీకచెల్లు-

దనుజవర్గింబునిన్ గన్గి తల్లడిల్లు-

శీతరామయ్య సుగుణహృస్థిరనివేశ

విమలగుణకోశ తిరుపతివెంకటేశ॥

10

సీ॥ అల్లరిబడితివి గొల్లచెలులవల్ల- కణగి నేలితివి లోకములనెల్ల
సీలాబ్రమును గేరుని శరీరంబెల్ల చాలప్రబలితి జేజేలవల్ల
సేవించితిని నామ చిత్తమురంజిల్ల బాపవె నామ పాపములనెల్ల
నిఖిల బ్రహ్మాండంబు నిండెను నీడొల్ల తరిగితో పగతులతలలుడుల్ల

గీ॥ చక్కఁగాబ్రాహ్మనామది సంతసిల్ల-

దనుజాలెరుగరె నీమ వుద్ధండమెల్ల

నవ్యతరభావ నారాయణహృదీశ

విమలగుణకోశ తిరుపతివెంకటేశ॥

11

సీ॥ అశ్విరంబని దేహమది దెల్ప నేరక మంచిగానిను స్మరియింపతేక
పాపకార్యంబులఁ బహుపోగుజేసుకపత్తిసుతులయందుబ్రమవదలక
నిర్వికారుండనినిన్ను నెరుంగక - కడతేరుపెల్లు దుర్గతినిబడక
శాశ్వతంబైనట్టిన్వర్గంబుబడయక నిర్లిమిత్తంబుగనీలైదరిక

గీ॥ పాలబడితిని నేలుఘాపాలతిలక-

నేరమెన్నకు నాపైన మారజనక

నవ్యతర భావనారాయణ హృదీశ-

విమలగుణకోశ తిరుపతివెంకటేశ॥

12

సీ॥ సూరిజనహృదయసారసదళమిత్ర । సుందరానన యరవిందనేత్ర
సారససంభవ శంకరాదిస్తోత్ర । నిఖిల లోకాధారనీలగాత్ర
పండరీపురవాస భండనరిపుజైత్ర । తవభక్త పాపలతాలవిత్ర
ఖండన శివచాప ఖరకరసర్వోత్త్ర । పాకారివందిత భూకళత్ర

సీ॥ రమ్యచాత్ర దశరథరాజపుత్ర
మనవిచేకొని నన్నేలు కనకనేత్ర ।
నవ్యతర భావ నారాయణాహృదీశ
విమలగుణకోశ తిరుపతివెంకటేశ॥

13

సీ॥ తపనామమధుర సుధాసంబును । గ్రోలిసొత్తసిందితిభక్తజనులపాలి
దేవుడవనుచు నుతించితి వనమాలి । భక్తుడంచునుజెందబడవుజాలి
వనదశరీరి నీవాడి ముల్గినఁగూలి । నిష్ఠురోక్తులుబల్కెనిన్నువాలి
బాలుడంచునువచ్చిబడిసిల్లెపెనుగాలి । తనయుడైనుతికక్కెతమ్మిచూలి

సీ॥ పద్మములుఁజెప్పితిని నేనుపనికిమాలి
దయనుఁజూఁడుముమరువకధర్మశాలి
శీతరామయ్య సుగుణహృదీశ
విమలగుణకోశతిరుపతివెంకటేశ॥

14

సీ॥ కలకాలమిట్టుల కష్టముల్ బడజాల । మన్నించునన్ను భర్తాభజేల
వైరివర్గాట వివహ్నివిగోపాల । ప్రధిత సద్విభుధాళి భావలోల
కరుణాంతరంగ శ్రీ కాకుత్స్థకులనీల । గానధురీణ దాసానుకూల
మానితాచార శ్రీ మంజులవాగ్దాల । వందితాఖిలకృష్ణనందబాల

సీ॥ పండరీపురనిలయ వేదండపాల
సచ్చిదానందదయజూపు జాగులేల
నవ్యతర భావనారాయణ హృదీశ-
విమలగుణకోశ తిరుపతివెంకటేశ॥

15

సీ॥ వలనొప్పుగట్టితొవారానిలోరోడ్డు॥ నెరివాలిబెట్టెను నీకుసాడ్డు
నిఖిలజగముల నిష్టాచేసిబాడ్డు॥ తవకుమారుడు దేవతలకు హేడ్డు
బామరునిభక్తిజేయకయేహాడ్డు॥ రహినిన్నుచలవిరసనతెడ్డు
పన్నుగానినుచలవిక్కుననుహికగొడ్డు॥ పాపహంబుగోబడితివడ్డు

గీ॥ తిన్నగాజేర్చకుంటివి వెన్నజడ్డు

మ్రుంగితివిముంచువికురుడేమిచ్చెకుడ్డు

శీతరామయ్య సుగుణహృస్థిరనివేశ

విమలగుణకోశ తిరుపతివెంక తుళ్లె॥

16

సీ॥ నిగమార్ద్రసూచారనిఖిలభక్తాధార॥ నిర్జరానందశ్రీనిర్విచార
కంజాతనేత్రనిర్జ్ఞాంచితికనులార॥ బుధజనావనదశరథకుమార
భూపాలపాలనిర్జ్ఞాజుతు మనసార॥ కడుశుభంబులనిచ్చిగావవేశ
కరిరాజరక్ష శ్రీకరభక్తమందార॥ శ్రీ రమాహృదయరాజీవసూర

గీ॥ మనవిచేకొను రాక్షసమదివిదార

పరమపావన పండరిపురివిహార

సవ్యతిర భావనారాయణ హృదయ-

విమలగుణకోశ తిరుపతివెంక తుళ్లె॥

17

సీ॥ స్మరనవహూప భాసురభక్తమందార॥ దేవతలనయ యశోవిహార
వాగ్దేవిశైలజా వర్జితయాచార॥ లాలిత్యనంత నిలాబ్రకార
పాపబుద్ధి సందోహ పవనసత్వవిదార॥ శ్రీమక్కిణీమణిచిత్తచోర
లోకత్రయంబులయాధిగామనసార॥ రక్షించితివిదశరథకుమార

గీ॥ వనజలోచన శత్రుకాననకుతార

ఆదరింపుముదేవ మీయాజ్ఞమీర

శీతరామయ్య సుగుణహృస్థిర నివేశ

విమలగుణకోశ తిరుపతివెంక తుళ్లె॥

18

సీ॥ కరమందునీవుచక్రాయుధంబు । ధరించిబలసిసరిపుకోటితలలుద్ధించి
భావంబునలరసుగ్రీవునిరక్షించి । అలయంద్రజనివాణమహారించి
వనచరాళినిఁగూర్చి వారధిబంధించి । ఘనతలంకాపురికనులగాంచి
కిస్కంబూనియుదశగ్రీవునివధియించి । చింతనువిడనాడి సంతసించి

గీ॥ సీతతోడనయోధ్యకుఁ జేరిమించి

కరుణతోడను నేలుసకనులగాంచి

నవ్యతరభావ నారాయణాహృదీశ

విమలగుణకోశ తిరుపతివెంకటేశ॥

19

సీ॥ భవసాగరంబునఁబడియీద నేరక । స్తుతియించిసాడ దుర్మతినిగనుక
నిర్భాగ్యుడేదూరునమహత్తైరుగక । దప్పమశమనునిఁదాపుజనక
వినుతించితినినాదుమనసునొప్పింపక । పాలించుమయ్యభూపాలశిలుక
మనువంశమునబుట్టితినుచుగర్వించక । మోహనాకార నేముద్వగులుక

గీ॥ శతక మొక్కటివాసితి శ్రేణునుబడక

మరిచిపోకనునన్నెలు మదనజనక

స్తీతిరామయహృదయ సుస్థిరనివేశ

విమలగుణకోశ తిరుపతివెంకటేశ॥

20

సీ॥ నిరుకుగా నీయితి నిలయమే పద్మంబు । కఠనులజంపెనీఘనశరంబు
దశరథక్షౌచాలతనయ నిదానంబు । పుడమిదీనులకెల్ల కడుధనంబు
పాలుపుగా నిచతుర్భుజముల సత్ప్రభు । ఎరుగకసిల్లెరి యరగాణంబు
నీపాదముతయందు నిల్పినేచిత్తంబు । దప్పకఁజేతు సత్యవ్రతంబు

గీ॥ నిక్కముగనన్నబోచుటే నీవిజంబు

అరయనీచర్య లెన్నయత్విద్యుతంబు

నవ్యతరభావ నారాయణాహృదీశ

విమలగుణకోశ తిరుపతివెంకటేశ॥

21

శీ॥ భువిమోహనాకారపుండరీకదళాక్షు । దయతోడనాకిమ్ముధర్మభిక్షు
పరిపంథులనుజంపబట్టితివటదీక్షు । ఖ్యాతిగాంచిన ధర్మనూతిపక్షు
కురువంశమంతయుఁగూలార్చుటకు కక్షుఁ బూనితివలనాడుభువనరక్షు
స్థిరముగాపద్యముల్ జేసియువకలక్షు । కృతినిత్తునిపేరకృపనుమోక్షు

గీ॥ పదవిన్సగుము సత్త్వరకదనదక్షు

అవ్యయానంద శ్రీకరుణాకటాక్షు

సీతరామయ సుగుణహృస్థిరనివేశ

విమలగుణకోశ తిరుపతివెంకటేశ॥ 22

సీ॥ కొమరొప్పపద్యముల్ గూర్చియుఁ పూదండవలెవేతువేగసిగళమునిండ
నీకుమారుడెన్నలోకంబులకుఁ గుండకరుణతోఁజూడునీకునులనిండ
దశవేషములచేత దనరినమార్తాండ । వంశప్రతాప సదావ్యక్తశౌండ
నిరులిత్తువనినేనుఁజేరితినియండ । రమణతోనిడుఖగరాజకాండ

గీ॥ కమల జాంఘోదరుడపులోకములునిండఁ

జెప్పచుందురుపండితుల్ దప్పకుండఁ

నవ్యతరభావ నారాయణహృదీశ

విమలగుణకోశ తిరుపతివెంకటేశ॥

23

సీ॥ గోవర్ధనోద్ధితకుండలీజశయన । కఠినరాక్షసవారగర్వశయన
వర్ణితనిర్జరవారణేంద్రావన । రంజితామలకాయకంజనయన
భానుసంకాశసత్పక్షిరాడ్ దాహనయిందిరాహృదయారవిందసదన
భవముఖామరనుత పాలితమునిజన । పాపసందోహబ్రపవనసుమన

గీ॥ మణిగణాలంకృతాహార మధురవచన

సాంద్రసదృశ పూర్ణమచంద్రవదన

సీతరామయ్య సుగుణహృస్థిర నివేశ

విమలగుణకోశతిరుపతివెంకటేశ॥

24

సీ॥ బ్రస్తుతించితినిని పరమలిప్యమునాకు ♦ చెండాడెరిపులనిచేతిబాకు
గొల్లభామల చీరలెల్లనెత్తుకమ్మాకు ♦ వైనగూర్చుండుటపరువనీకు
సీరజాక్షులముంచె నీవుఁజేసినయోకు ♦ యిపుడునన్నేలకయెంచుబోకు
ఘనసమమూర్తింత కతినిమానిగబోకు ♦ లేమవేల్పులకునునీమకు

గీ॥ దనుజమర్దన సన్నునిదయనుసాకు

నాకుజాతుఁడు కృతినెచ్చె నెరసీకు

నవ్యతరభావ నారాయణాహృదీశ

విమలగుణకోశ తిరుపతివెంకటేశ॥

25

సీ॥ శేషశాయివటంచు భూషించితిని ప్రీతి ♦ గానన్ను నేలినగల్లుఖ్యాతి
కల్పశాఖనిమించె గనుఁగొననిసాతి ♦ మెప్పుగాగోరెనిఁ చుప్పునాతి
ధర్మవర్తనుడనిఁదలతురు మునిజాతి ♦ నీపదంబునగల్గెనింగినాతి
పరిపంధిజనులకుఁభయమునీచే హేతి, వాహ్వనమ్మినబంటువాముసూతి

గీ॥ మొక్కి మొక్కియు యింతకుమోససోతి

యెట్టులనుదూరిననుగాని యేలవైతి

సీతరామయహృదయ సుస్థిరనివేశ

విమలగుణకోశతిరుపతివెంకటేశ.

26

సీ॥ కారుణ్యశరధి నిష్కామ బంగరుచేల ♦ సారసనయనదాసానుకూల
సంతతసజ్జన సాధుసజ్జనజాల ♦ గోపాలకృష్ణ సద్గోత్రసీల
నూర్మార్గవైరి సందోహబ్రవాతుల ♦ హరిజితశౌర్య గుణాలవాల
యాహవరిపుజనాంతర్గత యాభీల ♦ క్షీతిగోపికలకు జూపితివిలీల

గీ॥ కోరినీవేర పద్యముల్ కుసుమమాల

గారచించితినిన్నేలు గానలోల

నవ్యతరభావనారాయణా హృదీశ

విమలగుణకోశతిరుపతివెంకటేశ॥

27

సీ॥ తనువునిత్యంబనిధనముసంపాదించి ♦ దానముశాంతముతాత్యజించి
 పెద్దలగురువుల ప్రియముచేసిందించి ♦ ఎలమిబీదలగనిమొక్కిరించి
 తల్లిదండ్రులపైన తప్పులుగావించి ♦ అన్యులధనమెల్ల నపహరించి
 దుర్మార్గులనుఁజేరిదుడ్కులుగావించి ♦ చెడుకార్యములయంచుచిత్తముంచి

గీ॥ కడకునరకంబుననుబడి కడుకృశించి

సద్గతిఁజెందరైరి నిఁసంస్మరించి

సీతరామయ్య సుగుణహృస్థిరనివేశ

విమలగుణకోశతిరుపతివెంకటేశ॥ 28

సీ॥ పరమేశసాంగత్య పరికింపనీమాట ♦ అసదృశంబైనట్టి పసిడిమాట
 కన్నతండ్రివటంచుయెన్నెదముప్పుటలోకమందెవ్వరునీకుప్పుట
 నిశ్చలభక్తిచే నీమాటజవదాట ♦ నెరినాకువరమివ్వ నీకులోట
 నీవధూమణిజూడనిల్వదుయెచ్చట ♦ మునుకొనినస్తుతేముక్తిబాట

గీ॥ వేడుకలరంగ నేసత్కవింద్రునాట

మానజాలను సతమునెపై నిపాట

నవ్యతరభావ నారాయణాహృదీశ

విమలగుణకోశ తిరుపతివెంకటేశ॥ 29

సీ॥ రాజరాజేశ్వర రమణీయతరవేష ♦ శోభనాకార సత్యాభిలాష
 భానుసంకాశసత్పూజిరాజసమభాష ♦ ఇందిరాహృదయారవిందపూష
 నారదవిభుధవనాటాదిసత్పూష ♦ వందితామర ముదవైశోష
 సంతతానంద యనంతరత్న విభూష ♦ సింధుగుభీర భాసితమనీష

గీ॥ పార్వతీచతురచారిత్రి నిర్విశేష

చిత్రభానుకులౌద్యవ సింహరోష

సీతరామయ్య సుగుణహృస్థిరనివేశ

విమలగుణకోశ తిరుపతివెంకటేశ॥ 30

సీ॥ మనవిఁ చేకొనుమయ్య దినమణిసమ తేజ ♦ వరమునిసేవితపదసరోజ
సుజనసంగరక్షణ సుందరరతిరాజ ♦ కవిబుధసంచయ కల్పభూజ
వనజాయతాక్ష సద్వైభవసురరాజ ♦ స్థిరయశఃకామ లక్ష్మీమనోజ
పరమభక్తిగజేతు మరువకనీపూజ ♦ రంజితసద్ధనరాజరాజ

గీ॥ ధీజనానందవరద మత్రేభరాజ

సుగుణవందిత సంతత సురసమాజ

నవ్యతరభావ నారాయణహృదీశ

విమలగుణకోశ తిరుపతివెంకటేశ॥

31

సీ॥ కనకాద్రిసమధీర కనుగోననీవంటి ♦ వేల్పులేడనుచు నేవేడుచుంటి
పటుబలసాహస ప్రాధికిముక్కంటి ♦ సరిరాడునన్గని సాకుమంటి
కమనీయగాత్రినీకారుణ్యరసమంటి ♦ పరమందరేబుఘలరయతొంటి
ధన్యునిఁ జేయునీదయకుపాత్మ్యవంటి ♦ వినుతిఁచివినుతిఁచివినుకుచుంటి

గీ॥ మానవాధిప కుశ్చితమతివంటి

వేష్మనీపాదములుబట్టి వినువనంటి

సితరామయ్య సుగుణహృస్థిర నివేశ

విమలగుణకోశతిరుపతివెంకటేశ॥

32

సీ॥ సనకసనందన సంస్తవపదజాల ♦ శోభనాకార భర్మాభచేల
చారణ కిన్నరాశ్చర్య సువాగ్దాల ♦ గానధురీణ బుధానుకూల
సామజరాట్పాష జనకజహ్మల్లాల ♦ మణిమయహార సమంజ
భాస్కరసమధాను భండనరిపుకాల ♦ పతకరాడ్గట్టిమానిభావఫల

గీ॥ దేవదేవేశ శీశయశోవిశాల

రహినొసంగెద గొను పద్మరత్నమాల

నవ్యతర భావనారాయణ హృదీశ-

విమలగుణకోశతిరుపతివెంకటేశ॥

33

సీ॥ నీదివ్యరూపంబు నేకన్నులనుజూతు ♦ నీదైవదన్యముల్ నేనువాత్రు
సంసారభ్రమంబునిస్సంశయంబుగనోతు ♦ చలగిసిక్తపరు నేచేయుజూతు
సిపాదుకలుతలకొమోపుచక్కంగమోతు ♦ నాపానపుంజముల్ నర్కివైతు
దయతోనన్దావమెదాకను నేనైతు ♦ నిన్నుఁడలన్వినివాఁడునున్న పోతు
గీ॥ సరకమునకంపకోహరి నాకుభీతు

యిందిరానాథ నాతప్పలెందుదాతు

సీతరామయ్య సుగుణహృస్థిరనివేశ

విమలగుణకోశ తిరుపతివెంకటేశ॥ 34

సీ॥ కలుషాంధ భాస్కర గనుగొనసీఘాక ♦ కదిరిరిదనుజులు యాగలేక
బ్రస్తుతించెద జనపాలకశుశ్లోక ♦ పాలించుటకునీకు బహుపరాక
ఎరిగింపుదేవుఁడుయెవ్వరోనిపుగాక ♦ పురుషోత్తముడవీపుపుణ్యలోక
చుట్టంబులానీకుచూడ వేల్పులమూక ♦ ఇకరమ్మన న్నేలుఎందుబోక
గీ॥ భండనంబున పగతులు పారిపోక

నిలచెదరెచూడ గనుగొందు నీమరాక

సవ్యతరభావ నారాయణహృదీశ

విమలగుణకోశ తిరుపతివెంకటేశ॥ 35

సీ॥ వైకుంఠవాసనీ వాహనం బేవక్కి ♦ యసురులుమండిసిరియనిలొసాక్కి
శబరియంగిలిపండ్లుసంతసంబున మెక్కి ♦ కరుణించి నెగడ వెఘనతదక్కి
జయరామనామదిభయదాటపినిజక్కి ♦ కడుదలంచితిగానికరుణుభక్కి
యనువందగను పెండ్లియాడెనొగ నలక్కి-ఖరదూషణదులుగ్రతనుకొక్కి

గీ॥ కడనమున సీతోఁ బోరిరక్తంబుగిక్కిఁ

జావరేముందుపగతులుచాలపోక్కి

సీతరామయ సుగుణహృస్థిరనివేశ

విమలగుణకోశతిరుపతివెంకటేశ॥ 36

సీ॥ పలుమారునిన్ను నేప్రాప్తింతుదశవేష ♦ పావననామశుభాభిలాష
సూర్యవంశాకర సూర్యతజనతోష ♦ ఇంద్రివందిత శ్రీకరింద్రిహాష
పంతమాననుబోవవ్యాళరాడ్వాగ్భాష ♦ కమలాలయాచిత్రకమలపూష
ధనదసఖాసఖ సవరత్నభూషణ ♦ పటుఖలజనవాత్ర పాణిశోష

గీ॥ ద్వారకావాస యచ్యుత తల్పసేష
బీదవాడను నాలించు నామఘోష
సీతరామయ్య సుగుణహృస్థిరనివేశ
విమలగుణకోశ తిరుపతివెంకటేశ॥ 42

సీ॥ దానవకులమునుఁ దప్పకహరియింప ♦ లలిగల్గితివి పెద్దలభినుతింప
మట్టిలోఁగల్పనామలమూత్రములకొంప ♦ నేర నైతినిగఁదానినుస్మరింప
కడలియిల్లుగనుండగా నీకు మదిసాంప ♦ భక్తులునీకయి పరితపింప
ప్రియబుటుకుంగరంబిచ్చిలంకకుఁబంప ♦ జనినొసంగెనుసీతసంతసింప

గీ॥ త్వరగరావయ్య నాపై న దయనునింప
విమలమతితోడ నామపాపములదృంప
సన్యతరభావ నారాయణహృదీశ
విమలగుణకోశ తిరుపతివెంకటేశ॥ 43

సీ॥ కాలయాపనమేల కడతేర్చుభూపాల ♦ పాలించుమయ్యశ్రీభర్తచేల
ఘనవేల్పుడనినినుఁగనుఁగొనిమునిజాల ♦ మునుమోక్షమందరెగుణవిశాల
పరమపావనసత్యభామ హృదిల్లోల ♦ సఖినాప్తశశి నేత్ర సందశాల
తిలకింపదాల్చితోతులసిపూసలమాల ♦ సన్నేలుమయ్యభూనాథసీల

గీ॥ పదియునాలుగుయేడులు పర్ణశాల
నుండిజంపితివా లేడినొక్కకోల
సీతరామయహృదయ సుస్థిరనివేశ
విమలగుణకోశ తిరుపతివెంకటేశ॥ 39

సీ॥ సకలజీవులముందుసాక్షిభూతుడఁ దీవెయఖిలశాస్త్రంబులయందునీవె
 ఆలగాచితివి భూపాలులెన్నగనీవె ♦ సుఖములొసగు కృష్ణుండవీవే
 దనుజులబరిమార్పితగినదేవుండవీవె ♦ కరిరాజునేలినదొరవునీవె
 రహియద్జనునకునురధసారధివీనీవె ♦ కురుసంతతకి చీడపురుగువీనె

గీ॥ భక్తజనులను రక్షింప ప్రభుడవీనె
 ధాతకును తండ్రవైన బూధవుడవీవె
 సీతరామయహృదయ సుస్థిరనివేశ
 విమలగుణకోశతిరుపతివెంకటేశ.

40

సీ॥ శరణుశరణనినిన్నుస్మరణజేతుఖరాంత ♦ వివిధబుధాభిసద్విదితశాంత
 దుర్భరదుర్గుణకర్బురగణహంత ♦ భక్తాభిసాలిత భవ్యస్వాంత
 గొనకొనినిన్ను నేగోరితి నొకకొంత ♦ కారుణ్యశరధినిష్కామసుంత
 కరుణజూపుమువైరిగణవారికల్పాంత ♦ శశినాథ బాపుమునాదుమంత

గీ॥ శ్రీరమాలోల నన్ను రక్షించుటెంత
 మోదమలరంగజేరితి నీదుచంత
 నవ్యతాభావ నారాయణాహృదీశ
 విమలగుణకోశ తిరుపతివెంకటేశ॥

41

సీ॥ నిబిడాంధకారార్కనిర్మలగుణధామ ♦ అసమానశౌర్యరాక్షసవిరామ
 బ్రస్తుతభార్గవిభామాంచితఃకామ ♦ ఆగమధర సుజనాభిరామ
 కామసదృశరూపకమలాస్త సమధామ ♦ పాపభూధరశవిప్రధితనామ
 దశముఖవధజగద్భంధుసత్కులనీమ ♦ కదనవైరికదంబహృదయభీమ

గీ॥ పార్వతీమతచారిత్ర పార్వభామ
 చక్కగానిన్నువరియించె సత్యభామ
 సీతరామయ్య సుగుణహృస్థిరనివేశ
 విమలగుణకోశ తిరుపతివెంకటేశ॥

42

సీ॥ నీలనీరదగాత్రనిర్జ్వరమునిసంగ ♦ పాపనిర్జితశివచాపభంగ
భాస్వరశుభధనుభావావాది ప్రసంగ ♦ సంతతానందసుస్వాంతరంగ
బంగరుమయచేలభవతిమిరపతంగ ♦ కదనశత్రుసమూహమదవిభంగ
వివిధకాననచర విదళితసారంగ ♦ మానిత నారితనయానుషంగ

గీ॥ దేహియనివేడినాడను మోహనాంగ

హితప్రగాసన్ను నేలుము మతిఁజలంగ

నవ్యతర భావ నారాయణాహృదీశ

విమలగుణకోశతిరుపతివెంకటేశ॥ 43

సీ॥ సుందరాకార శ్రీసూన్యతజనరక్ష ♦ నందనందనకరుణాకటాక్ష
ఖండితశివచాప పండితజనపక్ష ♦ వందితామర ఖలవైరిదక్ష
దీనార్థికవులపైఁ బూనకుబల్కక్ష ♦ తారహారాసర సీరుహక్ష
నార్యులపోషింతునని బూనితౌదీక్ష ♦ పక్షికిచ్చితిమునుపమమోక్ష

గీ॥ మునుఖలాత్మలఁ జేసితిభూరిసీక్ష

చెడితిసీపైన పద్యముల్ జేసి లక్ష

సీతిరామయ సుగుణాహృస్థినివేశ

విమలగుణకోశతిరుపతివెంకటేశ॥ 44

సీ మణిగణాలంకృత మంజులవాగ్భాష ♦ చతురాననాదిత్యహితమనీష
సురనదీజనక భాసురవరతరవేష ♦ కుటిలమానసదైత్య కులవిశోష
శ్రీరుక్మిణీమణి చిత్తసారసపూష ♦ అమలమౌక్తికమణి హార భూష
కడలినిచేముల్కిగనిపెట్టె పెనుఘోష ♦ దర్పకారాతి నుతాభిలాష

గీ॥ నయగుణోద్దామ భవహరశయనసేష

సదమలాచార మునిజన హృదయతోష

నవ్యతరభావనారాయణా హృదీశ

విమలగుణకోశతిరుపతివెంకటేశ॥ 45

సీ॥ సుతుడైయ్యజన్మించెహితవుగాపరమేష్టి ♦ నరిజేసెనాచరాచరులసృష్టి
సద్భక్తవరులతో సల్పునువటగోష్టి ♦ నిజరులందు నేనీదుదృష్టి
ఎంచగా నీహితుండైతైను కడుముష్టి ♦ భక్తులునిదలవ్వ బడనునష్టి
నినునమ్మనట్టియాజనులకనావృష్టి ♦ దనుజాళికినినీకు తగినయష్టి

గీ॥ దివ్యరూపంబు విడిదాల్చితివిగఘృష్టి

వాసిగానిన్నదలచినవాడెకృష్టి

సీతరామయసుగుణహృస్థిరనివేశ

విమలగుణకోశతిరుపతివెంకటేశ॥

45

సీ॥ పరమాత్మనీపైనవిరచితుపద్యాలు ♦ విరివిగాసిరులిప్తవేసవేలు
కైరికామహిమగు గప్పితివౌసేలు ♦ కోరనిఁద్రోలు పదారువేలు
లంచమిచ్చిరెభక్తులెంచగానువరాలు ♦ కడతేరలేదెనిగనికుచేలు
పురుషోత్తముడవనిబొగడితిన్నేలు ♦ సిదదంబునగల్గెనింగిజాలు

గీ॥ నిక్కముగజంపెపగతుల సీదువాలు

నెమ్మిలపోయ లక్షలు సీగుణాలు

నవ్యతరభావనారాయణా హృదీశ

విమలగుణకోశతిరుపతివెంకటేశ॥

47

సీ॥ పసుధనీకునుబంట్లువానరమూకలు ♦ నరికితొరారావణాసురునితలలు
తంపగాసీసహోదరులుమిక్కిలిబలు ♦ లరయనిన్నెదిరియసురవరులు
జలజనాభుండనిదలతురువిబుధులు ♦ మోడమిచ్చునుగదానీదుకథలు
భావింపసుధయనబడునీదుపల్కులు ♦ నీస్వరూపముచేత నగడెసిలలు

గీ॥ పరగగోయుమునాకున్న పాపలతలు

నళినలోచన యికదీరు నాదువెలలు

సీతరామయ్య సుగుణహృస్థిరనివేశ

విమలగుణకోశ తిరుపతివెంకటేశ॥

48

సీ॥ నీబాహునను గల్గెనిర్మలంబుగ వేధ ♦ వరియించె నినుఁ గనివరలురాధ
 శాంతేయునకు మేలుగల్గెనీసదోధ ♦ సలి నాప్తగోత్ర గుణావిమేధ
 నిన్నుమరచినవారికెన్నఁగాబలుబాధ ♦ గోటితోజమ్మునాకున్న బాధ
 పుణ్యనంతుడవంచుఁబొగడతిన్మపనాధ ♦ ఆగమాధరసుజనావరోధ

గీ॥ అతులితానందశ్రీహరి జితవిరాధ

కమ్రతరభావ రాక్షసగణవిరోధ

నవ్యతరభావనారాయణాహృదీశ

విమలగుణకోశ తిరుపతివెంకటేశ.

49

సీ॥ కడలిగంధర శ్రీకందర్పనవరూప ♦ మునిజనమానసామోదదీప
 శంకరనుతరిపుజన్యశాండవిలాప ♦ క్షీరాబ్ధిశయనమ్మగేంద్రకోప
 యినశశినయనపావనకరహారరోప ♦ రాజీవనయననిరస్తపాప
 బాహుపతిస్తోత్ర భాసకరకులభూప ♦ దానవ్రవీణసత్యానులాప

గీ॥ ప్రథితసద్భక్తపోష సూర్యప్రతాప

తప్పలన్నియు నీతోడఁజెప్పనోప

సీతరామయ్య సుగుణహృస్థిరనివేశ

విమలగుణకోశ తిరుపతివెంకటేశ॥

50

సీ॥ ఖరకరవంశసాగర శశిగిరిధీర ♦ గజరాజభక్తాది కలుషదూర
 భజయింతునిన్ను నేభక్తితోమనసార ♦ విబుధవందితసదావిధికుమార
 కఠినమానసదశకంఠగర్వవిదార ♦ భూపాలమాళిబుధోపకార
 వరబుధసంచయవర్ణితరాచార ♦ పావనాకారపాపాంధసూర

గీ॥ నమ్మియుంటిని బోవపున్యాయ్యమేర

భూరిమయచేల పండరీపురవిహార

నవ్యతరభావ నారాయణాహృదీశ

విమలగుణకోశ తిరుపతివెంకటేశ॥

51

సీ॥ తమసభాస్కరసీమతప్పకపదయుగఁ ములనుపూజించెదసలలితముగ
కతినుడంచునుమదిఁగానకుంటినిపురగఁ పతిశయ్యనమ్మితిపతఁగుతురఁగ
దేవుడెవ్వరునీవెభావించిచూడఁగఁ అనువందమోక్షముకంపుత్వరఁగ
కాలకంఠనియిల్లు ఖండించితివడిగఁ వరములిచ్చిన నీకువాసితరుగ

గీ॥ స్వామినినుదల్తు నావాపసమితిఁదొలుగ

యింతనిర్దయుడగుచు నేడెన్నఁడరుగ

సీతరామయ్య సుగుణహృస్థిరనివేశ

విమలగుణకోశ తిరుపతి వెంకటేశ॥ 52

శ్రీ॥ యిదిరాదేవిసిక్ష్పమాయల్లాలు ఁ కోరిద్రావితిపీపు గొల్లపాలు
నీవుదేవుడవంచు నెరనమ్మి జేజేలు ఁ కడతేరలేదన న్నరుణనేలు
యెలమియేభక్తులుయిచ్చిరిలంచాలు ఁ మంచిగాద్రుంచునాసంచితాలు
స్థిరముగానీయన్న చేపట్టెనాగేలు ఁ మహిసీమ పల్కులు మధురసాలు

గీ॥ అమలరత్నమయంబుటతయిరిహాలు

నెలత నటుఁజంపిఁజెందితొంద పాలు

నవ్యతర భావనారాయణాహృదీశ

విమలగుణకోశతిరుపతివెంకటేశ. 53

శ్రీ॥ రమణీయమైన నిరామయగోవింద ఁ బెట్టెనత్రాజిత్తువట్టినింద
కనజాలు నేనీమకథలసారముపంద ఁ మురహరదలతునేమోక్షమంద
మంచిగాలెక్కకుమించినావులమంద ఁ గాచితివటవంతఘనులుజెంద
చిత్తశుద్ధిగనేనుఁ జేసితియొకవంద ఁ సీసపద్యంబులు గాసిఁజెంద

గీ॥ వేరుసేయక నన్నేలు విశ్వతుంద

భావజాకార నినునమ్మిభవముజెంద

సీతరామయ్య సుగుణహృస్థిరనివేశ

విమలగుణకోశతిరుపతి వెంకటేశ॥ 54

సీ॥ నైరిత్రివాతకానన దగ్ధసుచిధీర ♦ తాపస విభుధ పరోపకార
కణ్వకశ్యప యతిగిగార్గేయ సత్పురాచర ♦ భరద్వాజసంస్మరవిచార
కుమతుతాపగతులః సూత్రేనీశరధార ♦ విందురానికధల్వీనులార
భోగీంద్రశయననిభాగదుదుపాలుపార ♦ శ్రీహరినన్నురక్షింపవేర

గీ॥ నిర్మలంబగు కృతిజేతునీదుపేర
శ్రీరజనానంద రుక్మిణీచిత్తచోర
నవ్యతరభావ నారాయణాహృదీశ
విమలగుణకోశ తిరుపతివెంకటేశ॥ 55

సీ॥ సశ్చరితృడవని స్మరియింపగావచ్చు ♦ గాననీదయ నెన్నగానుతచ్చు
నినునుతిం చినవారి నేభక్తులనవచ్చు ♦ తిలకింపనీసేవభలితమిచ్చు
పార్వతీదేవిసీపరనమిక్కిలిమెచ్చు ♦ కమలాక్షసన్నేలు ఘనతవచ్చు
కడగిసీబంటులంకకు బెట్టెకార్చిచ్చు ♦ నిఖిలదేవతలలోనివె హేమ

గీ॥ పన్నుగానీకు యీకృతివన్నెతెచ్చు
స్త్రీలుపురుషులు నీసేవజేయవచ్చు
సీతరామయసుగుణాస్థిరనివేశ
విమలగుణకోశతిరుపతివెంకటేశ॥ 56

సీ॥ పట్టుడవైబలినిబల్ లవ్వించిదేవేంద్రున ♦ కునురాజ్యమిచ్చినవనజనయన
సరహరివైహిరణ్యాక్షునిఁగూల్చిన ♦ పరమాత్ముడనుచునుపండితులన
వినియుంటినన్నేలువిబుధజనావన ♦ మరువకఁగాచితోమానినవన
ధారణిశిశుపాలదంతవక్త్రులప్రాణమపహరించిన ♦ కృష్ణుడనుచుమదిస

గీ॥ దలచితినియివ్వుసిరులుయీతక్షణమున
కఠినమూనంగ ధర్మమూ గరుడగమన
నవ్యతరభావనారాయణా హృదీశ
విమలగుణకోశ తిరుపతివెంకటేశ॥ 57

సీ॥ గాధిజనవనంబుగాచినావటముందు ♦ నన్నురక్షించుటన్యాయ్యమగు
పాలుపొందభక్తులబ్రోచినాననివిందు ♦ ధానరాధేయనీదయనుగండు
శరణాగతత్రాణవిరుదునీకుపసందు ♦ యోగ దేవులునుభోగమందు
కందర్పజనకనృణావపుయేమందు ♦ నేతైనసత్కిరినిన్నుబొందు

గీ॥ ధరణిలోపలనీదాసదాసులందు

కఠినమూనగయములోకగతినిగందు

సీతరామయ్య సుగుణహృస్థిరనివేశ

విమలగుణకోశతిరుపతివెంకటేశ॥

58

సీ॥ హరుశరాసమునుయవలీలగాదృంచి సీతనువెండ్లాడినిరవహించి
రహిమీరగనుపర్చరామునినొప్పించి ♦ పూర్తిగాదిక్కు లక్ష్మీగాంచి
వాంఛగాత్వరగ నయోధ్యకునేతెంచి ♦ జనకాజ్ఞతాసిర్నావహించి
కైకవరంబునుగనిమదిచింతించి ♦ భయదాటవికినేగి బలుచరించి

గీ॥ అట్టి శ్రీరామచంద్రనన్నాదరించి

కరుణతో మోక్షమిమ్ము నీకనులగాంచి

నవ్యతరభావనారాయణ హృదీశ

విమలగుణకోశ తిరుపతివెంకటేశ॥

59

శ్రీ॥ మించిరక్కసులనుదృంచెనీచేవాలు ♦ నెరసయాభ్యాపురినీకుప్రోలు
దనరసమిత్తిడుదాల్చెనుపులితోలు ♦ భయదాటవినిబడ్డయనుగ్రాలు
పుడమిజానీకునుబోసెనుశలబ్రాలు ♦ పన్నగాధిపశాయిసన్నయేలు
వాలాయముగసిపుదోలునాపాపాలు ♦ కమలాక్షునిదల్పగల్గుశ్రీలు

గీ॥ మోద మొసగునుజనులకునీదుయాలు

భక్తిమరునడునీదగుబాసవాలు

సీతరామయ్యసుగుణహృస్థిరనివేశ

విమలగుణకోశతిరుపతివెంకటేశ॥

60

సీ॥ సారసనేత్రీ సీసద్భక్తులకుముక్తి ♦ పరిపంథులెరుగునీ బాహుశక్తి
కురురాజెరుంగడు కూర్మహాసీయుక్తి ♦ నిరతంబుమరువనునీమధుక్తి
పరమపావననామ బల్క-కుకతిసోక్తి ♦ నేరరాదిత్యులు నీదుసూక్తి
శరణాగతిత్రాణ బిరుదనిలోకోక్తి ♦ గలమనీకథలెన్న గామరక్తి

గీ॥ త్వరగదాసుల నేలుచే తగినశక్తి

త్రికరంబుగ నీస్తుతె నామధుక్తి

సీతరామయసుగుణహృస్థిరనివేశ

విమలగుణకోశ తిరుపతివెంకటేశ॥ 61

సీ॥ సుగ్రీవునకు రాజ్యసుఖమిచ్చితివినాడు ♦ నీకీర్తిదిక్కుల నిండెనేడు
నిర్భాగ్యుడైనరైన నీన్నెన్నగాబోడు ♦ భక్తుమనీవైనపాటఁబాడు
తలుపఁగాపులితోలుదాల్చుసంగడి కాడుకమలాక్షసీపునన్కనులజూడు
పోకిరినీకతల్ పొందుగావినబోడు ♦ నారదుండునుతించినాట్యమాడు

గీ॥ తొలుత పూజింతు నీదుపాచకలబోడు

పుబ్బి పరమివ్వకున్న నీయబ్బితోడు

నవ్యతెరభావనారాయణ హృదీశ

విమలగుణకోశ తిరుపతివెంకటేశ॥ 62

సీ॥ పొంచితివనిరసిం చెను నినువాలి ♦ స్తుతియింపడేకబంధుండుగూలి
నినుజూచినాల్వండువినఁ జేసెగాగేలి ♦ సాక్షిరీసీవారుసురనుగ్రోలి
తాటికడనుమనీపాటిమగటిమజోలినిను దూలడెనుయోధనుడుద్రవాలి
కుట్టడంచునుయెత్తుకొనిజచ్చెపెనుగాలి ♦ చెలగినీమాయలొజ్జక్కశూలి

గీ॥ భూమిలోలేడు నీవంటి పుణ్యశాలి

వన్నెగాంచుము వేగమే నన్నుయేలి

సీతరామయ్య సుగుణహృస్థిరనివేశ

విమలగుణకోశ తిరుపతివెంకటేశ॥ 63

సీ॥ నినుఁ దాకిమఱసిరి నిష్టరాహితకోటి ♦ లోకమందెవ్వరు నీకుపోటి
 ధర్మాస్పదంబులైననరెనీవాగ్ధాటి ♦ నిఖిలజనులకుమాతనివధూటి
 సురవైరిమీదనుఁజూపితివోధాటి ♦ ఎలమిసత్వముననీకెవరునాటి
 యిమ్ముగాశరమువేగ మ్మొరొమ్మొరనాటి ♦ తన్నుకఁజూపదేమున్నిశాటి

గీ॥ పద్యములునాతు నీపదభక్తితోటి

తాపసులకెల్ల నీవేరుధనమువేటి

నవ్యతరభావనారాయణాహృదీశ

విమలగుణకోశ తిరుపతివెంకటేశ॥ 64

సీ॥ సన్నుతించెదనిన్ను సన్దానోభవిరాజ ♦ కరుణించునను కవికల్పభూజ
 బలవంతుడవునీవుభాస్కరసమతేజ ♦ రహి నేలుననుదశెరిధతినూజ
 నీకీర్తిగఁబొందుతునేనురాజవిరాజ ♦ పాపినిబ్రోవునైభవవిహృజ
 శృష్టసద్యశఙ్కతకృతతారకారాజ ♦ స్మరియింతునిన్ను రాక్షసవిరాజ

గీ॥ జేర్చునీదండు తుదియఁఘ్రిజితసరోజ

భక్తరక్షణజేతునీపాదపూజ

నీతిరామయసుగుణాహృదినివేశ

విమలగుణకోశతిరుపతివెంకటేశ॥ 65

సీ॥ కాసల్యగర్భ ముక్తాఫలంబవివేచు ♦ జెందితి పద్యముల్ జేతునూరు
 నిలమేఘముచాయ నిరిసించెనీసారు ♦ సన్నుతిచితినివోహ్వామివారు
 భక్తితోడతనునీపాదముల్ పలుమారు ♦ పూజంతురయ్యజేతలబారు
 స్థిరహేమకశ్యపుఁ జేల్చెనునీగోరు ♦ నిర్భాగ్యుడవ్వరై ననిన్ను దూరు

గీ॥ ప్రకటితంబుగనన్నుఁ జేయకుమువేరు

పన్నుగాదైవమెవరు నీకన్నతేరు

నవ్యతరభావనారాయణాహృదీశ

విమలగుణకోశతిరుపతివెంకటేశ.

సీ॥ ఐదరజంబునుసోకిపాపాణమునునాతి ♦ యయ్యె జెందితివిసీవట్టెభూతి
జెప్పెజానకివార్త దప్పకనొకకోతి ♦ మెప్పుగానినుగోరెచుప్పనాతి
పరిపంధులకు నెల్ల భయముసేచేహేతి ♦ సాధులకునుదెల్పు నీదుసీతి
యింతికతినుడివంచుయే నెనుంగకపోతి ♦ మోద మొసంగుప్రహ్లాదురీతి

గీ॥ యిలనుగూలజెసనుమించి యింద్రసూతి

తారుమూరైరి నీచేత దనుజజాతి

సీతరామయ్య సుగుణహృస్థిరనివేశ

విమలగుణకోశ తిరుపతి వెంకటేశ॥ 67

సీ॥ కలుపాంధకార భాస్కరనిన్ను వర్ణింతు ♦ భవహర నాదుపాపములదృంతు
కరుణాసముద్రశ్రీకరముగనినుగాంతు ♦ తవిలిమోక్షంబివ్వతమరివంతు
సజ్జనాధార నీసాక్షువ్వరినియెంతు ♦ నిఖిలచరాచరుల నీనుసంతు
మంద రాద్రిసుగ్ధర యుదాక నైరింతు ♦ బెట్లకు నాపైన వట్టిరంతు

గీ॥ వెట్కుతోడనువరమిప్పువేతుగంతు

సార్వభౌముడవనుచు నేసంతసింతు

నవ్యతరభావ నారాయణాహృదీశ

విమలగుణకోశ తిరుపతి వెంకటేశ॥ 68

సీ॥ నింగింగుదేవి నీపాదమునబుట్టె ♦ నన్ను రక్షింపకయున్న వట్టె
నీదెబ్బకునునల్లినెరినాలినిరుదిట్టె ♦ భవసమాహితుడవై బగితట్టె
సలుడునీకోసమై జలధికట్టగగట్టె ♦ పగతులనీవాలు భంగపెట్టె
వసుధసత్రాజిత్తువాదొక్కటినిబెట్టె ♦ నేటుగాగోపెమ్మ రోటగట్టె

గీ॥ ఎలమిసీదానమునకీగెయివిచెట్టె

తలుపనీకీర్తి మహిమదిక్కులనుముట్టె

సీతరామయ్య సుగుణహృస్థిరనివేశ

విమలగుణకోశతిరుపతి వెంకటేశ॥

సీ॥ కర మొప్పసీసాదకమలములేప్రాద్దు ♦ రహినిపూజంతుపరాకువద్దు
దశరథాత్మజనానుతప్పులుతగదిద్దు ♦ పరగనికడల్వనినరుండు మొద్దు
కణగిసీసంగడికాడెక్కునలెద్దు ♦ తిలకింపనికడల్వఫలముగద్దు
దయమానిపూనితొదనులపైజెద్దు ♦ కనుఁగొనహానినీడుకథలుముద్దు

గీ॥ గాననీపేరునకు వీరకథలురద్దు

లోకనాయకసీభక్తి నాకుహద్దు

సవ్యతరభావనారాయణాహృదీశ

విమలగుణకోశతిరుపతివెంకటేశ.

70

సీ॥ వామ్నావతారనికల్పంతునొకసారి ♦ దయతోడనన్నేలుదనుజువైరి
నీన్నేహితుండయ్యెనెగెడెనుత్రిపురారి ♦ వందనమిదిగొగోవిందశౌరి
భక్తజనంబులుపలుమారునినుఁగోరికడతేర లేదనిక్రముగభూరి
చెలువప్పనీచేతసిరిగాంచెజంభూరి ♦ కాపాడుమయ్యపరోపకారి

గీ॥ దశరథాత్మజనీపేరుఁదల చెగారి

గట్టిగానీనుపదమునబుట్టెవారి

సీతరామయ్య సుగుణహృస్థిరనివేశ

విమలగుణకోశతిరుపతివెంకటేశ॥

71

సీ॥ కరమునీచలికానికాపురంబేగట్టు ♦ యరివర్గములనుసీశరముమట్టు
తరుణియయ్యెనుసాదతాడనంబునచట్టు ♦ భావింపనిదాసమీవిచెట్టు
దేవయవ్వరికినితెలియనుసీగుట్టు ♦ ఘనమైనవైకుంఠమునికిపట్టు
బీదవాడనటంచుఁబెట్టకుపైరట్టు ♦ భక్తుండుకడునిన్ను భాధపెట్టు

గీ॥ వాసవార్చితనిన్నెన్నువాడెభట్టు

వరములివకున్నదిట్టెదవట్టుబెట్టు

సవ్యతరభావ నారాయణాహృదీశ

విమలగుణకోశ తిరుపతివెంకటేశ॥

72

సీ॥ రాసతింహాపాపరాయుడనిపక్కఁకదమవేల్పులకునిక్కముగ్రమొక్క
నీనామమధురమే నెరివేతునొకగృక్కఁకఁ గాననేదల్పినకథలుదక్క
హరినిన్నుదల్పియభమాధముడుకుక్కఁకఁ నిఖిలదేవతల్లనికులెక్క
కరిరాజమకరిచేకడుబాధలనునొక్కఁకఁ గాంచిరక్షించితిఁ ఘనతదక్క

గీ॥ భూరినినునమ్మి యమలోకముననుజుక్క-

మనుజుడవరైన నినుమర్వ తినునె నక్క-

శీతరామయ్య సుగుణహృస్థిరనివేశ

విమలగుణకోశతిరుపతివెంకటేశ॥

73

సీ॥ పరమపావననామ పరుడనునేగానుఁకదేదీనిదాసుల గూడినాను
నీలమేఖముచాయ నిరసించెనీమేనుఁకదవచ్చుదాకనికవదలిపోను
పుంసరికదభాక్షబోవుమునీసూనుఁకదనిమనంబుననన్నుఁ ఘనతతోను
కరుణతోడనునన్ను గాంచినిదయతోనుఁకదస్థిరముగాననుఁగాపుడీక్షతోను

గీ॥ చిత్తశుద్ధిగ నీపూజఁ జేసెదాను

కతినుడనకను నాపైసకక్షమాను

సన్యతరభావ నారాయణహృదీశ

మలగుణకోశ తిరుపతివెంకటేశ॥

74

సీ॥ ఘనసింహమై హేమకశ్యపుండనువానిఁజంపినాడవుగదాచలముతోని
స్మరియింతునీదగుస్మరణయేభూజానిఁకరియించెనికదల్పిత్వరగదాని
కడతేరెనికృపాకరముచేతభవానిఁకృతినందునాపైసకృపనుఁబూని
తిలకింపనినునమ్మి గొలచువాడేజ్ఞానిఁకపరిపంథులెదిరించిపడరెహని

గీ॥ మేటివేల్పుండవనుచు వాల్మీకమాని

ప్రమదమెసగఁగ కృతించేసె పనులుమాని

శీతరామయ్య సుగుణహృస్థిర నివేశ

విమలగుణకోశతిరుపతివెంకటేశ॥

75

సీ॥ సన్నుతించెదవిన్నుసారసదళనేత్ర • మరువకనన్నేలుమాసిళత్ర
దర్శకసమకారదానివకులజైత్ర • వర్జితామరవారిస్వర్ణనేత్ర
సూరిజనాధారశుభకరచారిత్ర • తామసగర్వలతాలపిత్ర
శ్రీకంఠవినుతదివాకరస్థోత్ర • కవకాద్రిసమదృతజనకగాత్ర

గీ॥ రమ్యతరవేషదళరథరాజపుత్ర

విభుభవండితసజ్జన వినుతపాత్ర

నవ్యతరభావనారాయణాహృదీశ

విమలగుణకోశతిరుపతివెంకటేశ.

76

సీ॥ పటుబలశౌర్యశ్రీపాలితనూత్రామ • కంటకాంతకన్నవైకుంఠధామ
సంగరభీమమాతంగపోషితసీమ • అంబుజహిత సువంశాభిసోమ
పరమేశశివచాప భంజనగుణధామ • సంతతానంద యనంతనామ
భువనైత్రయాధార రవికోటిసమధామ • శోభనాకార జనాభిరామ

గీ॥ పాపుఁజేరితి నావైఁజూపుపేమ

పసుమతీశ్వర దుష్టరాక్షసవిరామ

సీతరామయసుగుణహృస్థినివేశ

విమలగుణకోశతిరుపతివెంకటేశ॥

77

సీ॥ శ్రీసత్యభామ మనోసరసిజభేల • కర్పూరమయ సత్ప్రకాశచేల
దుర్మార్గవైరి సందోహభీకంకాల • భక్తసంరక్షణా సక్తసీల
గంగానదీ తరంగాంచితవాగ్జాల • దీనమానవ సమూహానుకూల
దుష్టజనోత్సంగతూలారువాతూల • దిగ్వాప్తితాత్పరీతిసుషిల

గీ॥ మానితాకార పూజింతు మల్లెపూల

తడవుఁజేసిన నేనింక తాళజాల

నవ్యతరభావనారాయణా హృదీశ

విమలగుణకోశ తిరుపతివెంకటేశ॥

78

సీ॥ కందర్పసమపురఖలదైత్యకులమారః శ్రీరమాహృదయరాజీవసూర
కుండలీశయనసత్కవిదతతిభారః ♦ దేవదేవేశయశోవిహార
రణాధీరుడగుపంక్తిరధునకగ్రకుమారః ♦ ఖండలసమభోగకలుషహార
మగుణాకరరిపువారవన్యకుతారః ♦ మంగళాచారహిమాద్రిధీర

గీ॥ భువనపండితపండిరపురవిహార

సారసేక్షణనన్నేలజాలమేర

సీతరామయ్య సుగుణహృస్థిరనివేశ

విమలగుణకోశతిరుపతివెంకటేశ॥

79

సీ॥ పున్నమచంద్రుఁబోలునీవదనంబు ♦ పరమాత్మనీస్తుతి భవహరంబు
మంచిగానీకృపనుంచినాపాపంబు ♦ కడద్రోయుటేమంచినకరంబు
హల్యశాపముబాపెనట్టినీపాదంబు ♦ ఘనపండిరీపురికాపురంబు
దశరథాత్మజనాకుదయతోడమోక్షంబుదయసేయుటేనాకుతగుధనంబు

గీ॥ అంబికకు నీనుపేరు కర్ణామృతంబు

ఆశతోఁ జేతు నీసేవ యనుదినంబు

నన్యతరభావ నారాయణాహృదీశ

విమలగుణకోశ తిరుపతివెంకటేశ॥

80

సీ॥ నిర్మలంబుఁబుట్టినీపాదమునంగఁ ♦ పాలితౌమరవారపావనాంగ
శ్రీరమణీమణిచిత్తపద్మపతంగః ♦ దనుజాబ్ధిపవనసత్వప్రసంగ
కాంచనాంబరసన్నగాపుపక్షితురంగః ♦ భక్తమానీంద్రాదిభవవిభంగ
ఽమృతాత్మనిరామయశ్రీరంగః ♦ రఘుకులతీలకధర్మానుషంగ

గీ॥ బ్రస్తుతించెదనిన్ను నే భాసిలంగ

వేడుసేయగవరమివ్వు వెన్నదొంగ

సీతరామయ్య సుగుణహృస్థిరనివేశ

విమలగుణకోశ తిరుపతివెంకటేశ॥

81

సీ॥ తత్పదంబులు నేనుతలచుదాల్చెదదేవ॥ భవములుకడద్రోయువాసుదేవ
భావహాకారసీభజనమోక్షపుతో॥ వ ॥ అదివ్రసిరులుమహానుభావ
సంసారబాధలు సమయించుటకునీవ ॥ బ్రస్తుతింపంగ విరాసరావ
యీతరిబోవకున్నేతు నీవైదావ ॥ కరిరాజజూడ నాకన్నలావ

గీ॥ పుణ్యవంతుడ వైతివి భువినిదేవ

పన్నుగానాదు బాములు బాపలేవ

సవ్యతరభావ నారాయణాహృదీశ

విమలగుణకోశ తిరుపతివెంకటేశ॥ 82

సీ॥ కైకవరంబున కాసనంబునకేగి ॥ విపులరాక్షసులతో వేగివేగి
వాల్చినిజుపితోవడి బాణమునడాగి ॥ భూతలంబునకుని తాతత్యాగి
పగరిసోదరుడునిపదభక్తికినిలోగి ॥ జెప్పెమర్మములంక చెడక సాగి
నినునుతించనియెడ్డెమనుజుడు కనమూగి ॥ దయనునన్నేలుముతల్పభోగి

గీ॥ ఖరునింజంపెదెసి బాణకడిమితుాగి

వనధిభంధన చెడితినేవాగివాగి

సీతరామయహృదయ సుస్థిరనివేశ

విమలగుణకోశతిరుపతివెంకటేశ॥ 83

స॥ తరుణాన్వయాద్విసుభాకరమోక్షమ్ము కరుణచేనొసగుముకడుసుభమ్ము
భవనుతనదుసద్భక్తి భక్తులసామ్ము ॥ యీకృతినీకీర్తి కెంతోనెమ్ము
ఫలముకై పూజింతు తలపనీపాదమ్ము ॥ జగతీశనాపాపమగరిజమ్ము
పరమాత్మనీనోటిపల్కె శృంగారమ్ములనియెన్న బడిరిగాయలజనమ్ము

గీ॥ దాశంధిబోవసన్నిటుత్వరిగరమ్ము

బ్రస్తుతించిన నీనామ భవహరమ్ము

సవ్యతర భావనారాయణ హృదీశ-

విమలగుణకోశతిరుపతివెంకటేశ॥ 84

సీ॥ భూమిజానరశాతోఁబూనకుయిటుకక్షహల్యశాపవిమోచనాయదీక్ష
యినశశినయన పావనకరిసంరక్ష ॥ దివిజారిహరణ కౌంతేయపక్ష
తలప సీపైపద్యములుఁ జేసెదనులక్ష ॥ సాగరశయనవిశాలవక్ష
భక్తాభినుతసత్ప్రభావ పక్షిముముక్ష ॥ నన్నేలుమిక కరుణాకటాక్ష

గీ॥ సుందరాకార నాపైఁజూపవేక్ష

సారదినిన్నెన్నతరిమానశూరదక్ష

సీతరామయ్య సుగుణహృస్థిరనివేశ

విమలగుణకోశతిరుపతివెంకటేశ॥

85

సీ॥ మన్నించుసత్త్వమానితసుపచార ॥ సేవనేజేతువామ్నావతార
సూన్యతకవిబుధసూరిజనాధార ॥ రాజేవనయనకూర్కావతార
బలినిపాతాళానబంధించితివిశూర ॥ దేవాదిదేవకృష్ణావతార
పుగ్రహితాసర్వవిగ్రహసువికార ॥ ధర్మమార్గైకబుద్ధావతార

గీ॥ కమ్రుతర భావశ్రీకల్కల్యవతార

కేవలానందహృదయరామావతార

నవ్యతర భావనారాయణాహృదీశ

విమలగుణకోశతిరుపతివెంకటేశ.

86

సీ॥ చిత్తజరూపనేఁజేరితిసిప్పాపు ॥ నెరికన్నులకుఁజూపునీదురూపు
పరమేశనేఁజేయుపాపములనుఁ బాపుః ॥ శ్రీపతినుతియింతురేపుమాపు
కొంకకనిబల్మికొండలైననులేపు ॥ నిఖిలపగతులఁజంపెనీదుతూపు
పరగనాతలమీదపాదములేతగమోపు ॥ కోర్కెదీరగమోతుకొంతసేపు

గీ॥ బట్టుకవితోడయెందుకు యిట్టిరాపు

పంతమూసకమోక్షమిప్పట్టుజూపు

సీతరామయసుగుణహృస్థిరనివేశ

విమలగుణకోశతిరుపతివెంకటేశ॥

87

సీ॥ యహి రాజతల్పనాన్నాదరించుమటంచుఁ బ్రస్తుతించితిని మొరాలకించు
 పాలలోచనసఖాభవభంధములుద్యుంచు॥ కంధిగంభీరనాగ్నారవిచు
 అరయనీకొడ్డుమోహంబుధిలోముంచు॥ శ్రీపురుషజాతికి నేయపుమించు
 ఆకొన్నభక్తులనర లేక పాలించు ॥ సీరి దిక్కుల నెరిచరించు

గీ॥ మెచ్చిరమియింప రుక్మిణీయచ్చగించు

కాళిమతియిం చెనీ పేరు మేలటంచు

నవ్యతరభావనారాయణ హృదీశ

విమలగుణకోశ తిరుపతి వెంకటేశ॥ 88

సీ॥ సత్యంబుగానీకునాగరంబేయిల్లు ॥ మూడులోకములనిమూడ జెల్లు
 భావింపరుక్మిణీపన్నీరువైజెల్లు ॥ రిపులకునీ హేతిరేగుముల్లు
 నీచుప్రసంగంబు మోదమైరంజిల్లు ॥ దనుజాళిన న్నవతల్లిజిల్లు
 సకతలే వినసట్టినిచునిల్లేకొల్లు ॥ ఒడదన్నిటేవిముందుబండిగల్లు

గీ॥ పాపఖడ్గుడు తెల్వకబహుగర్హిల్లు

సీరికైదృఢచితివినాడుశివునియిల్లు

సీతరామయ్య సుగుణహృస్థిరసీవేశ

విమలగుణకోశ తిరుపతి వెంకటేశ॥ 89

సీ॥ యిందృసకునురాజ్యమిచ్చి కొంటివికీర్తి ॥ స్మరించునిన్నెప్పుసాంబమూర్తి
 అతివనుజంపినావనినీకుయపకీర్తి ॥ రహివహించితినిపురామమూర్తి
 నీపై నశతకంబు నేనుజేసెదపూర్తి ॥ నయ మొప్పదీర్చుమునాదుయూర్తి
 రిక్తుడంచనబోకుభక్తాళివశవర్తి ॥ జలజాతురిపువారచక్రవర్తి

గీ॥ జన్మసాఫల్యముగఁజేయుసరివార్తి

మరువఁజాలనునిన్ను నేమదఁగమూర్తి

నవ్యతరభావ నారాయణ హృదీశ

విమలగుణకోశ తిరుపతి వెంకటేశ॥ 90

సీ॥ కడ తేరెనినునమ్మికగివిభీషణ ♦ పతియించితిని నీదుపాదస్మరణ
 వీసతిఁచెరఁగొనినీలైసారావణ ♦ యమలవేదాంతవిద్యప్రవీణ
 కరినేలితివినాఁడుశరణాగతత్రాణ ♦ బీదలపైఁ జూపు నీదుకరుణ
 నీమాయఁదెలియదుకామారికినిభ్రాణలోకలోమధికానేకభాణ

గీ॥ మించెనీరూపునూతనపంచబాణ

యసురులనునిపుజంపితౌరారబాణ

సీతరామయ్య సుగుణహృస్థిర నివేశ

విమలగుణకోశ తిరుపతివెంకటేశ॥ 91

సీ॥ తిలకింపవెవరికి తెలియదునీజాడ ♦ ఖండించితివినాదుఖర్చుపీడ
 నింగినదాకునునేర్పుతోనిఁ ఘోడఁపర మేశనినుఁదప్పుపరులవేడ
 నీకథల్లొనివి నేకన్నులనుఁజూడఁనీకీర్తనలుఁదప్పు నేవిఁజూడ
 నీకుమారుంఁడెంతలోకంబులకుఁపొోఁధ ♦ నాదుచిత్రాబ్జంబు నీదుమేడ

గీ॥ వరములిచ్చియునన్నేలువన్నెకాడ

యిమ్ముగాతుడివనినిన్నునమ్మినాడ

నవ్యతరభావ నారాయణాహృదీశ

విమలగుణకోశ తిరుపతివెంకటేశ॥ 92

సీ॥ లోకంబులనుదాచెనీకన్కగర్భంబుననుఁగాంచుఁ యీడెనునాతపంబు
 జలజాక్షునిపూజసల్పుదుననిశంబు ♦ నయముగాఁబాపవేనాభయంబు
 దరిఁజేరినానునిర్ధనుడనికోపంబు ♦ బడకనాకివ్వుముకడుశుభంబు
 వటప్రత్యయసనీవాఁక్కులేయమృతంబు కరమునుంచితివిచక్రాయుధంబు

గీ॥ గట్టిగాఁబ్రావునకన్గనికనికరంబు

నమ్మకనునిన్నుఁజడరెదానవకులంబు

శీతరామయ్య సుగుణహృస్థిరనివేశ

విమలగుణకోశ తిరుపతివెంకటేశ॥ 93

సీ॥ పరమాత్ముడనుచుని బ్రస్తుతించితి నేడుకరుణించ వేగనీకనులఁజూడు
 ఓతిపురారాతిసికితి వైన చెలికాఁడు॥ నిర్జరాధిపుఁడునునీకుతోడు
 నీసుందరమునకు నెముక నెవ్వండీడు॥ టాఘవనినుఁదల్పరాదుకీడు
 దేవశివధర్మముఁజ్ఞుంచితివలనాఁడు॥ భీకరాటవియయ్యెనీకువీడు

గీ॥ తప్పకనుగొల్తు నీమపాదములజోడు

వసుధనీమిత్రునకుగీమువల్లకాఁడు

నవ్యతర భావ నారాయణాహృదీశ

విమలగుణకోశ తిరుపతి వెంకటేశ॥

94

సీ॥ నీత్రాక్షాఁగూర్చితో ఓతినివానరదండు ♦ కృపలేకనీ బాఁకురిపులచెండు
 సీఁజెందెఁజూడఁగిచేకపినాధుండు ♦ రహిసీల్లెనినుఁదాకిరావణుండు
 నినునుతించనియెడ్డమనుజుండుగ నతుండునూఢిగా గొల్పుమరుత్తుతుండు
 చెలువప్పజచ్చనిచేతక బంధుండు ♦ ప్రభవిం చెనీవల్లపద్మజుండు

గీ॥ కణగిమూర్ఘుండుని న్నెన్న గానకుండు

మానుగాపాపపిండుని పైసఁబండు

సీతరామయహృదయ సుస్థినివేశ

విమలగుణకోశ తిరుపతి వెంకటేశ॥

95

సీ॥ వాసవార్చిత చిద్విలాసనిసత్వంబు ♦ వర్ణించుటకును నెవ్వరివశంబు
 పాపరిక్కుసులకు భయమునీకోపంబు ♦ కవులపైఁజూపునీకనికరంబు
 హితవగుతేమయ కెనయునీవాక్యంబు ♦ సద్భక్తులకునీపునమ్మతంబు
 తులలేనివిభవంబుగలవాఁడవనిశంబు♦ కందర్పునకుఁబోలునుందరంబు

గీ॥ ఖలులసమయించె నీదుచక్రకాయధంబు

నమ్మిగనఁజాల రెవరునునీనిజంబు

నవ్యతర భావనారాయణా హృదీశ-

విమలగుణకోశ తిరుపతి వెంకటేశ॥

96

సీ॥ వర్జింతు నిన్నునే వారాసిగాంభీర్య • శ్రీకరశుభగాత్ర సింహశౌర్య
పరియించె నీనామ పఠననిత్యంబార్య • కఠినశాత్రవజిత కదనధుర్య
పలుమారుఁజేతు నేభక్తితోడసపర్య • రక్షించుమో జగద్రక్షుదార్య
పగరెరుంగరునీదుపటుశరంబులచర్య • నిఖిలసంపదలిచ్చు నీదుభార్య

గీ॥ వివిధపండితసత్కవివినుతసూర్య
జానరాధిపవినుత రామానుజార్య
సీతరామయహృదయ సుస్థిరనివేశ
విమలగుణకోశ తిరుపతి వెంకటేశ॥

97

సీ॥ ఏడుకొండలపైన ఎక్కియుఁగూర్చున్న సుఖమునుకొంటివా సుప్రసన్న
అనువందనాస్తోత్రమాలకించకయున్న • సరవిహారగ సీయశంబుసున్న
పరమాధ్యతెవ్వరు పరికింపనీకన్న • ఎవ్వరు నుతియింతు రింతకన్న
పలుమారునీనామ కఠనఁజేయకయున్న • ఎమగాధ చే నరుడేడ్చునన్న

గీ॥ రామయననట్టి వారల గీమునున్న
ఎలమి నినునమ్మి పరమందె యేగగున్న
నవ్యతర భావనారాయణా హృదీశ—
విమలగుణకోశతిరుపతి వెంకటేశ॥

98

సీ॥ కాననసంచయఖల దైత్యకులమార • శ్రీలక్ష్మీహృదయ రాజీవసూర
కుండలీశయవసత్కోవిదతితిభార • దేవదేవేశయశోవిహార
రణధీరుడగు పుక్తిరధున కగ్రకుమార • ఖండలసనుభోగ కలుషహార
వరగుణాకరశత్రువాంవన్యకుతార • మంగళాచారహిమాద్రిధీర

గీ॥ సమృద్ధిపంద్యవేంకటాచలవిహార
సారసేతుణన న్నేలజాలమేర
సీతరామయ్య సుగుణహృస్థిర నివేశ
విమలగుణకోశతిరుపతి వెంకటేశ॥

99

సీ॥ సర్వేశ సతతంబు పరవ్రతంబేయిల్లు + మూడులోకముల నీముద్రజెల్లు
భావింపయలివేలుపన్నీరుపైజల్లు + పగరకు నీచాకుబలునుముల్లు
నీదుప్రసంగంబుమోదమైరంజిల్లు + దనుజాభినవన్నతలడిల్లు
నీకథల్ వివనట్టి నీచునిలేకొల్లు + వింతగానీపనుల్ సంతసిల్లు

గీ॥ పాపఖర్గుడు తెల్యకబహుగరొల్లు
సీతకైద్యంచిత్రవి నాడుశివునియిల్లు
నవ్యతరభావ నాగాయణాహ్లాదీశ
విమలగుణకోశతిరు పతి వెంకటేశ॥

100

సీ॥ కొమరొప్పు కుంకులకుంట నివాసుండ + వర్షితరాడ్పల్లవంశజుండ
ఘరికింపగనురాళ్ళబుడిసద్ గోత్రుండ + సరయనప్పల గాజు గూత్మజుండ
రహిపూసపాటిశ్రీరంగరాట్ శిష్యుండ + రామసత్కవియనునామకుండ
రంగరాట్ కోటమరాజులకనుజుండ + పరమభక్తులగొల్పుపావనుండ

గీ॥ వెంకటేశుండ నినుమడి వేడిపూలదండగా గూర్చిపద్యముల్ దప్పకుండ
సలలితాబుగవైతునిగళమునిండ విమలగుణకోశ తిరుపతిమొకటేశ॥ 101

శ్రీ శ్రీ శ్రీ శ్రీ శ్రీ

సంపూర్ణము

శ్రీ తిరుపతి వెంకటేశ్వర వృత్తశతకము

ఉ॥ శ్రీయుతు డార్చురక్షకుడు సింధు గభీరుడు పావనుండు య
న్యాయవిదూరుడు సుజన ధ్యానపరుండు హిరణ్య గర్భుడు
నాయు సఖాసఖుండు ఖలవర్జితుడౌ లలవెంకటేశ్వరుం
డాయిగ తాతవంశభవుఁ డర్థి సురాగముఁడైన సత్యనా
రాయణగారికి విభన రాజనౌసంగు సదా ముదంబునన్॥ ౧

శా॥ శ్రీరాధా హృదయాబ్జ బంధరుడు సు క్షేమాంతరంగుండు స
న్దోరాజాది నుతుండు సద్గుణుడు సన్దోతుండు కీరుండు సు
శ్రీరాజులైడు వెంకటేశ్వరుడు శ్రీ క్షేమాఘ్నజౌ తాత సీ
తారామయ్యను యిష్టభోగముల నత్యానందునిన్ జ్ఞేయుతన్॥ ౨

ఉ॥ శ్రీరమణీమణీ హృదయ సేముషిషద్వ ప్రభాకరామరా
చారణ సిద్ధసాధ్య సురసన్నతదేవ యశఃప్రభావ శృం
గార వచోప్రసంగ దశకంఠ విలుంతన నీలనీదా
కార బుధావనా వరదఁగావుము తిర్ప్పతి వెంకటేశ్వరా॥ ౩

చ॥ నిరుపమ నీలగాత్ర ధర నీరిజనేత్ర బుధాళి బాధ దు
ష్కరవనహితహిత్ర సుర సజ్జనమిత్ర సురారిక్షిత్ర భా
సురతర భర్మనేత్ర మధుసూదన పాప లతాలవిత్ర శ్రీ
తిరుపతివెంకటేశ కవిభజనపాలన శ్రీ సురేశ్వరా॥ ౪

చ॥ గరుడతురంగ చంద్రధర కార్ముక భంగ తమఃపతంగ పా
గరజ హృదాబ్జభృంగ నవకంధర నీలశుభాంగ సంతతా
వరబుధసంగ సంగరనివారిత శతృశుభప్రసంగ శ్రీ
తిరుపతివెంకటేశ్వర సుధీవరపాలన శ్రీ సురేశ్వరా॥ ౫

చ॥ పరమకృపాలచాల యరిభంజన సమ్మధ భావలోల భా

సుర శివపద్యసీల దయఁజూఁడుము నన్ను యశోవిశాల సం
గర రిపుకాల నీచు పదకంజములక నుతియింతు చాలగా
వరసను వెంకటాచలనివాస రమాధవ వెంకటేశ్వరా॥ ౬

చ॥ మారసమానమూర్తి రిపుమారణ దాస దయానువర్తి సీ
తేరును కృష్ణమూర్తి మునుపే వినియుంటిని నీచుకీర్తి నా
నేరములెన్నఁబోక కరుణించియు దీర్పుము నాచుయూర్తి స
త్సూరిజనావనా వరద తోయజలోచన వెంకటేశ్వరా॥ ౭

చ॥ ఖిలజనజీవపాశ శివ కాష్ఠకభంజన ధీవివేశ భూ
వలయ సగర్భకోశ శుభవైభవధామ నిధిప్రకాశ నే
తలనుధరింతు సంతసము తత్పదయుగ్మము లో సురేశనా
కలుషముతెల్ల బోనణచిఁ గావుము తిర్పతివెంకటేశ్వరా॥ ౮

ఉ॥ భూమియప్రచేల కడుపుణ్యచరిత్ర బుధానుకూల భూ
దాగుణాలవాల ననుధమ్యనిజేయవదేల లక్ష్మీ హృ
త్సారసపూషవైరి వనదగ్ధ దవాసలజాల సంతతో
దారమునిండ పాలవనదాకృతి భూవర వెంకటేశ్వరా॥ ౯

ఉ॥ పాపముఁజేసిరాడ ననుపాలనఁజేయుము వన్నె కాడ సీ
దాపుకుఁజేరినాడను కృతార్థనిజేయవు యేమిగాడ నా
లోపములెన్న వేడ మదిలోపలఁబెట్టకు యిట్టివేడ ని
ల్లేప నిరామయా శుభకరీవరదాయక వెంకటేశ్వరా॥ ౧౦

చ॥ కలుష విదూరవైరి జనగర్వితదార మహిమాపకార భూ
లలన మనోబ్జసూర సుబలాంతక నిర్మలకార మాధవా

జలజభవామరాది నుతచంద్రని భాశ్యకశైలమందిరా

హలధరబ్రాతసీల పురయబ్జ హితాస్వయవెంకటేశ్వరా॥ ౧౧

ఉ॥ కోపముసేయవద్దు బుధకోవిదులక కడునేలుముద్దు నీ
దాపుకుఁజేర్చినన్న శుభదాయకుఁజేయుటేనీదుపద్దు చి
ద్రూపుడవంచు తాపసులు దృక్కులఁగాంచి నుతింపుచుందురో
పాపవిదూర నన్నఁగని పాలనజేయుము వెంకటేశ్వరా॥ ౧౨

ఉ॥ నీదయనేలుమంటి హరి నిర్మలచిత్తఁడవంటి యన్నజే
వాదముసేయనంటి చెడువైరులఁబట్టియుద్ధంచుమంటి దా
మోదర మ్రొక్కుచుంటి సురభూరహమీఁగెని యీవికంటి కా
కోదరతల్ప శ్రీరమణ గోకులవర్ధన వెంకటేశ్వరా॥ ౧౩

చ॥ కుముద హితాబ్దిజాత నవకోమలవర్ణ శరీరసీత నీ
రమణియు లోకమాత సురరాజగనుంగొన నికుబ్రాత న
ద్విమలగుణుడు ప్రోఘ కపిపీరుఁడుఁ జూడగనీకుమాతయో
యమల సువర్ణచేల కృతినందియునేలుము వెంకటేశ్వరా॥ ౧౪

ఉ॥ వారధి కన్యాకాహృదయ వర్తిపయోదసమానమూర్తి న
క్రూరి నిభప్రకీర్తి యహిరాజ శయాననుతించి పూర్తిసం
స్కారముగాను వృత్తశతకంబును మంచిగచక్రవర్తి నీ
పేరరచించినాడ కవిబృంద యుతంబుగ వెంకటేశ్వరా॥ ౧౫

ఉ॥ సూరిహృదాంతగేహ మధుసూదన వల్లత నీలదేహ కా
మూరిసమానవ్యూహ నిపుమౌకదంబక యుద్ధకోహ బ్రం
హ్మీరమణానుతాంఘ్రి సురమేరుసమధృతమగ్ధవాఘ స
చారసుఖీర సూరకులచంద్రయశస్సుర వెంకటేశ్వరా॥ ౧౬

ఉ॥ దేవ మహానుభావ వసుదేవ సుపుత్ర పతన్జితాన సౌ
 స్థాపుము సుప్రభావ దశశంఖవిలుంతన నీమసేవ స
 త్సావనమౌటకున్ భవవిదాడులఁజేయను మంచినావ సు
 గ్రీవునీరీతి నేలునను కేశవమాధవ వెంకటేశ్వరా॥ ౧౬

ఉ॥ సూరిజనాభిరామ మధుసూదన పాపవిరామ యద్రియా
 గార బుధావనా విహగకాండ శివస్తుతసామ లక్ష్మీ హృ
 త్సారసధామ నీమ వరదా శుభదాయక మంగళాంగ సం
 హార నిశాచరాది వనదాకృతి బ్రహ్మవర వెంకటేశ్వరా॥ ౧౭

చ॥ ఖండన రుద్రచాప ద్విజకాండ మహాబలసింహకోప మా
 ర్తాండ కులప్రదీప మురదానవహార నిరస్తపాప స
 త్కుండల రాజతల్ప నవకోమల శ్యామలరూప సద్యశో
 మండన నన్ను నేలుము పుమాపతి వందిత వెంకటేశ్వరా॥ ౧౮

ఉ॥ శారద నారదా బ్రహ్మ శంకర హరపటీర గోపతీ
 వారణతారకార పవిత్రతసింహ యశస్సమాన శ్చంద్ర
 గార వహోద్రసంగ విహగాధిపవాహ మురాసురాంతికా
 చారణ సిద్ధయశ్చ సురసన్నత నేలుము వెంకటేశ్వరా॥ ౧౯

ఉ॥ శ్రీపరమేశ యింద్రముఖసేవిత పాద సదాప్రకాశ స
 ద్భాష రమాహృదీశ పటుదోర్బల రాక్షసనాశ సత్కలా
 లావనునీల కేశ సుగుణాకర శ్రీకర శైలమందిరా
 దీపిత రత్నభూషణ సుధీవరఁగావర వెంకటేశ్వరా॥ ౨౦

ఉ॥ వేదములుందు స్వర్ణమయవేదికలందు మహాద్భుతంబుగా
 సాదులయందు సద్భువనజాలములందు యనాధలందు రా

గానులయందు నిండనక కౌముదిరీతి ప్రకాశమానమై
సూదినిమోపుసందు యడజూచిన నీవెక వెంకటేశ్వరా॥ ౨౨

ఉ॥ మాయకళేబరంబు యిది మట్టిఘటంబని తెల్యలేక తా
వేయినుపాయముల్ వెదకి వీలగునంతకు మందిసామ్ము ని
హ్నేయమటంచు నెంచక నహీనగుణంబులచే గ్రహించినన్
స్థోయడ ముందు సూర్యజుడు కోపముచేతను వెంకటేశ్వరా॥ ౨౩

ఉ॥ గానధురీణ రుద్ర యిలుఖండన సజ్జన దీనసంతతా
ధ్యానపరాయణాఖ్య వనదాకృతి భూవర దేవదేవ సు
జ్ఞాన నిధాన సర్వవనజాండ మహేందర బ్రాహ్మణేషు స
ద్దీపదయానిధే తిరుపతీస్థలవాససు వెంకటేశ్వరా॥ ౨౪

ఉ॥ కాయము నిత్యమంచు కనుగానక తాను చరించి దుస్క్రియో
పాయముచేతనే యితర భాగ్యములక హరియించి మంచిగా
తోయజనేత్రలక్ష్మణుని తుందుడు కొప్పుంగఁ గూడినంతనే
ద్రోయకయుండునే యముఁ డధోగతిలోపల వెంకటేశ్వరా॥ ౨౫

చ॥ సరగున మీనరూపమున సాగరమందునఁజొచ్చి సామకా
సురునివధించి వేదములు సూక్తిగ వేదకునిచ్చి సద్యశో
భరణుడవైన చక్రధర భాస్కరగోత్ర రమాకళత్ర గా
వర నను దాసదాసుడను పంకజలోచన వెంకటేశ్వరా॥ ౨౬

ఉ॥ నీపదసేవ జీవనము నేరక మూర్ఖులు దుర్మదాంధులై
కాపురమందు మిక్కిలింగ కాంక్షవహించి యధర్మవృత్తిచే
పాపము లెన్నఁజేసి యమబాధలచేత కృశింతుమంచు కా
సేపునునైన నిన్మదిని చింతనసేయరు వెంకటేశ్వరా॥ ౨౭

- చ॥ యదుకులకీర్తిసాంధ్రమ దయాకర శ్రీహరి సద్గుణేంద్ర నీ
రద సమకాయ భూవర సురావన ధీవర కాపువేగ సం
పదలనొసంగి సంతసముఁ బ్రస్తుతిఁజేసెడివాడనుచు స
మ్మదమున వెంకటాచలప్రభూధర వాస్తవ వెంకటేశ్వరా॥ ౨౮
- ఉ॥ రోసములేనిబంటు యిసిరో బుధులెన్నని పండితార్థమున్
మీసలులేని మూతియు సమీరుండు విచనిరోజు మించిగా
వాసన లేనిపువ్వు యరివర్గముకీఁగెటిరేని రాజ్యమున్
కాసుకునైన నివ్వ కొరగావు రమాపతి వెంకటేశ్వరా॥ ౨౯
- ఉ॥ నచ్చియుపోవు రెండు నెరివచ్చియు పోకను రెండునుండు వే
హెచ్చుగ నేగియున్ మరల యిచ్చటికిన్ నొగిరావు రెండు హా
తుచ్చుండు వీటిఁగానకను దోషపువృత్తుల నాచరించు మేల్
సచ్చరితుండుగాంచి మనసారనటించును వెంకటేశ్వరా॥ ౩౦
- చ॥ ప్రియమునులేని భోజనము ప్రేమనటించని కాంతసౌఖ్యమున్
నయమునుగాని దాషధము నాట్యము సేయనివేశ్య గానమున్
దయగననట్టి తల్లియు యదార్థముఁబల్క నివాని జన్మమున్
క్రియఁగని వ్రాయనట్టికవి కీర్తివహింపపు వెంకటేశ్వరా॥ ౩౧
- ఉ॥ తోయములేని నూతులును దోషముఁబాఁచనివేల్పు స్త్రాత్యమా
దాయములేని వర్తకము ధర్మప్రవర్తనలేని గ్రామమున్
న్యాయమటంచునెంచి నృపనాథుండుఁ జేయనిసీతు సద్బుధుల్
హేయమటండ్చ నివ్వనిరి హేతువలందగు వెంకటేశ్వరా॥ ౩౨
- చ॥ చిలువలరేని తల్పసునిసేష దయామయ దీనకల్ప నా
తలను ధరించి నిక్కముగ తత్పదయుగ్మ సరోజముల్ సదాఁ

గొలచెద నీదయారసము గోటరుజల్కి కృతార్థుఁడయవే
బలిపుపుత్రమిత్ర యరిభంజన సత్వర వెంకటేశ్వరా॥ 33

ఉ॥ పొట్టిస్వహూపమెత్తి బలి పొంకమడంచి త్వదీయపాద సం
ఘట్టనచే రసాతలమె కాపురముండగ జేసి నాకముఁ
గట్టులవైరికిచ్చి మనుఁ గావఁగలేద రమామనోహరా
బట్టును సత్కవీంద్యుడను పాలనఁజేయుము వెంకటేశ్వరా॥ 34

ఉ॥ ఎంతగ వేడినప్పటికె యించుకవైనను శ్రద్ధలేదు సు
స్వాంతిభవామరాదినుత పావని నామ యశోలలామ నా
వంతయుదీర్చి బ్రోవఁడగు వాఁజలోచన వోదయానిధే
రంతులుయేల మున్ను యిభరాజును నేలవె వెంకటేశ్వరా॥ 35

ఉ॥ కాసులులేని జన్మమును గానరసంబును లేని కంఠముఁ
గ్రాసములేనికొల్వు కొరగాని ప్రసంగముఁజూడ సంతతా
భ్యాసములేని విద్య కడుభక్తి నటించుచు నిత్యమంచి వి
శ్వాసములేని భార్య నిరసస్థితి గన్గొన వెంకటేశ్వరా॥ 36

ఉ॥ దాసులులేని నాలయము దానములేని కరంబు మిక్కిలా
యాసముఁగల్గు భుక్తి కరుణారసముంచనివేల్పు మంచిగా
వేసములేనివేశ్య ప్రియవిందునుజేయని బంధుభావముఁ
యాసునులేని కయ్యమును యెన్నికకెక్కపు వెంకటేశ్వరా॥ 37

ఉ॥ సంతనులేని గీము మనసార భజింపని నీదుభక్తి భూ
కాంతుఁడులేని రాజ్యమును గణ్యతకెక్కని యీవి సు
స్వాంతుఁడుగాని జన్మమును సాహితీలేని కవిత్వధార బల్
శాంతములేని మానిభలసారముఁగావి వి వెంకటేశ్వరా॥ 38

ఉ॥ దాతలులేనియూరు నృపదర్పముఁసేయని దేశతీరు బల్
 నీతినిలేనినోరు తనుణీమణిమెచ్చని భర్తసారు భూ
 జాతము లేకఁగోరుసిరి చంద్రుఁడులేని నిసీధి వ్యర్థమే
 ధాతకుమారవంద్య గిరిధామ రమావర వెంకటేశ్వరా॥ ౩౯

చ॥ ముదిమినిగోరు పెండిలియు మూర్ఖుఁడుఁజేయు తపంబు యోషధా
 న్నదుఁడునులేనిరాత్రి వ్యవసాయముఁజేయని కర్షికుండు స
 మ్మదముగభక్తియుక్తముగ మోహముఁజూఁపని భార్యముందు నా
 పదలు ఘటించు సత్యమనిఁ బల్కుచుఁగార్హులు వెంకటేశ్వరా॥ ౪౦

ఉ॥ తల్లియుమాయ తండ్రియును దారసుతాదులుమాయ బంధువుల్
 యల్లగుమాయ దేహమును యవ్వసమంతయుమాయ ద్రవ్యమున్
 యిల్లును మాయటంచనక యెన్నిక సేయదు మూర్ఖచిత్తులున్
 పుల్లసరోజనేత్ర యదుపుంగవ తిర్పతి వెంకటేశ్వరా॥ ౪౧

ఉ॥ గొల్ల కులాంగనామణుల కోరికలెల్లనుదీర్చి రుక్మిణీ
 వల్లభ భక్తవత్సల కృపామతివంచును కీర్తిగాంచి రాఁ
 జెల్లదె నన్నుబ్రోచుటకు సేవితపాద మునీంద్ర వారయో
 నల్లనివేల్పుభూవర గుణాకర బాయక వెంకటేశ్వరా॥ ౪౨

ఉ॥ రార దయానిధే హరి నిరామయకేశవ వాసుదేవ సం
 సారభవాద్దిలోనఁబడి స్వానుభవంబున తెలలేక ని
 స్సారముఁజెంది భీతిలి నిజంబుగ యితరగ వేడుచుంటి నో
 భూరిమయప్రచేల నను పోషణఁజేయుము వెంకటేశ్వరా॥ ౪౩

ఉ॥ తోకల మూకలఁగలసి తోయముపై ననురోడ్డునిల్చి బల్
 కేకలు బెట్టుచుఁగివులఁ గీటణగించియు వేగ మైధిలిన్

- చేకొని నీ నయోధ్యకును జేరినవాడవు వీనెగావ శు
శ్లోక బుధావనా వగరసాదరు నేలిన వెంకటేశ్వరా॥ ౪౪
- ఉ॥ నీరునులేనినారు ధరణీవర సత్కవిలేక్కచీరు యా
చారములేని నోగిరము సాగరసుంకుననుండు రత్నముల్
నేరములేని దండన తృణీకృతుకున్ దగజేయుమేలు ని
స్సారము సారహాస హరిసాంద్ర యశోనిధి వెంకటేశ్వరా॥ ౪౫
- ఉ॥ ప్రేమచులేని భోజనము పెంపువహింపనివిద్య మంచిగా
నోమని సువ్రతంబు తరుణోదయమందున నిద్రజూడదు
స్నానసమా తపోమహిమ స్వార్థకమేమి వృథాగణింప నూ
త్రాను సహృదరాఖిల విచారిబుధావన వెంకటేశ్వరా॥ ౪౬
- ఉ॥ నీతియులేనివాని చెడునీచునితోడను స్నేహమూని ను
ర్జాతులంగల్గుకోని నగరానికిఁజేర్చిన హనియంచు చే
జేతల దెచ్చుకుంటినని జెందజె నుఃఖము నిందమూర్ఖుడున్
ధాతకుమారవంధ్య చరితాగిరినాలయ వెంకటేశ్వరా॥ ౪౭
- చ॥ లవణములేనిచారుయును లంచవిధంబగు విత్తమంత భూ
ధవులకు జారచోరులకు దండగ వృత్తులకెల్లమారు కేశవ
యననట్టి మూర్ఖజనజాలము దున్నలబారు వ్యర్థమా
శివనుతనామహేమ మయచల సుధీవర వెంకటేశ్వరా॥ ౪౮
- ఉ॥ ఆపగవచ్చు వ్యాఘ్రముల నంటగవచ్చు దవాసకీలక
లేపగవచ్చు యదృలసు లెక్కనుసేయగవచ్చు రిక్కలక
కాపురవాణ్ణినీనుటకు కష్టము యింతని జెప్పరాదు వో
తాపసవంధ్య నన్ను బ్రోవు శుభధాకృతి వెంకటేశ్వరా॥ ౪౯

ఉ॥ గోఢసమాన సద్విభవ గోకులపాల హరేముకుంద స
ర్వాపక పాపమూర గిరిరాజకుమారి నుతాంఘ్రియుగ్మ ని
క్లేప నిరామయా రవికులేశ్వర చక్రభరాసురావనా
దాపుకుండేశినాడ నను ధన్యునిజేయుము వెంకటేశ్వరా॥ ౧౦

ఉ॥ పాండునృపాలనందనుల భాగమునివ్వక వ్యష్టిబూని పే
దండపురాధినాయకుండు దాత్రిసమగ్రము నాక్రిమింప నీ
యండును జేరినంతటనె యన్భుతమైన దయాన్విద్యుష్టి యా
ఖండలసూతి నేలి పరికర్ములఁగూల్చుదె వెంకటేశ్వరా॥ ౧౧

చ॥ పారి బలశాలివయ్య పాదయందునగూర్చొని యన్నదమ్ములు
యిరువురుఁబోగుచుండగను యించుకయైనను ధర్మమూసక
హరిసుతుపక్షమై కరమునందున వాడిశరంబుఁబూని యా
హరిగణరాజునున్మనుమ హయదిధర్మమ వెంకటేశ్వరా॥ ౧౨

చ॥ పగరసమూహకాసన దవాసల భూరియప్రచేల శ్రీ
ఖగకులనాథగామి హరిగానప్రవీణ బ్రహ్మరాన్వయా
లగణిత సత్యభాష శరణాగతరక్ష వికుంఠమందిరా
నగసమధైర్యబ్రోవు సుగుణైక మరంధర వెంకటేశ్వరా॥ ౧౩

చ॥ కుతుకముమీర సూనములుఁగూర్చినరీతిగ వృత్తజాతియూ
శతకము నే రచించి మరుజన్మ నివృత్తిని జేసెదంచు నే
హితవుగ నీచుకంఠమున కేచు సమర్పణజేసినాడ స
మ్మతిఁబడి నన్నుబ్రోవదగు భానుకులేశ్వర వెంకటేశ్వరా॥ ౧౪

ఉ॥ వంటికి బల్లుకీడు గుణవంతుఁడుమృజను జేరనీడు నా
ల్లంటికి రంకుకీడు వడిగాడ్పుకు యగ్నియకీడుఁ జూడగా

- పంటకు వానకీడుశల భంబు కదంబముపైరుకీడు నీ
కింతును వేల్పులేడు ననుంగావుము తిప్పితి వెంకటేశ్వరా॥ ౧౧౧
- ఉ॥ అందని మ్రానిపండ్లు తనయాకటి కుదని చేనిపంట మే
లొందని యూరనుంట మనసాగ్గని చేతిపడంతి వంట రా
కేనుడులేని రాత్రి యివి యెన్నిక కక్కపు వ్యర్థమందురో
సుందరిగాత్ర సద్విబుధ సూరిజనావన వెంకటేశ్వరా॥ ౧౧౨
- ఉ॥ దాసుల దాసిండు ననుం ధన్యునిజేయను నీవెటంచు నే
వ్రాసితి నీమహాత్ము సురవైభవ దిక్కుల నిరుక్తి స
ద్భాసురమై ప్రకాశమగు భానుకులేశ్వర వెంకటాద్రి స
ద్వాసవిలాస శ్రీశై కమణాసమాభవ వెంకటేశ్వరా॥ ౧౧౩
- ఉ॥ ఎవ్వని వేడుకొందు మరిఎవ్వని దూరుదు యేమనందు నే
నెవ్వరిచెంతజేరుదును యెచెసకేగి విచారి మొందెదన్
యెవ్వరు భూతజాలముల యేలేటివాడవు నీవెగాక వో
పువ్విలుకానితొండ్రీ నను పోషణ సేయుము వెంకటేశ్వరా॥ ౧౧౪
- ఉ॥ కాపుమటంచు నీచుపద కంజములన్ సీరసావహించి స
ద్దేవ మహానుభావ నిరు దేహివిదేహుడవంచు వేడితిన్
చేవదల్గి మోక్షమును జెందగఁ జేయుము వో దయానిధే
భావభవస్వరూప భవబంధవిమోచన వెంకటేశ్వరా॥ ౧౧౫
- చ॥ నుడుకుతనంబుచేత నిది దోహదమటంచని తెల్పికోక నే
కడువడిగాను కల్లులును గంపెడుఁగూసియు పాట్టకూటికై
పడితి ననేకపాట్లు యని భావమునందుననుంచకయ్య ఓ
పుడమికుమారి కారమణ బోధప్రము నన్వేషి వెంకటేశ్వరా॥ ౧౧౬

ఉ॥ తల్లివిడండ్రి సగ్గురువు చాతవు దైవము వీనెమంచు నా
యుల్లమునందు సీమపడ యుగ్మములన్ నెరిసిల్పి పూజనే
కొల్లగఁ జేసినాడను వికుంఠపురీవర గావవేమిరా
పుల్లసరోజనేత్ర యదుపుంగవ తిర్వతి వెంకటేశ్వరా॥ ౬౦

చ॥ బలి శిమిమంచు పాదమిడి పంతముతోడ రసాతలంబు నే
విలువగఁజేసి యింద్యనకు నేలుమటంచును స్వర్గమిచ్చి వే
ల్పుల యితిబాధలున్ నడచి పూర్ణముగాను సుకీర్తి గాంచితె
జలజదళాయతాక్ష వనజాసనవందిత వెంకటేశ్వరా॥ ౬౧

ఉ॥ పన్నగరేసితల్ప శశి భాస్కరనేత్ర బుధాళికల్ప యీ
పన్నశరణ్య దీనజన బాంధవ శ్రీకర రాజసేఖనా
సన్నుతపాత్ర సచ్చరిత నాగరకన్య హృద్యాబ్జభేల నీ
కన్న మహాత్మురైవ్వరిలఁ గావుము నార్ద్రని వెంకటేశ్వరా॥ ౬౨

చ॥ రుతుసమయంబునందు ననురూఢిగ మోహ మతిక్రమించియున్
సతిపతు లిరువురన్ గలసి సఖ్యతతోడ రమింపశుక్లమున్
కుతుకముమీర శోణితముఁగూడియు నేర్పడు ముద్దరీతిగా
ప్రతిఫలియించి సీర్షము ద్విపక్షుడినాలకు వెంకటేశ్వరా॥ ౬౩

చ॥ పడపడి రెండొమాసమున బాహుయుగంబులుగల్గి షొక్క మే
లొడువఁగ మూడొమాసమున రూఢిగ చాతురుమాసమందునన్
పడములు నుద్భవించి తుది భాసుర మొప్పఁగ దాతువుర తగన్
కుదిరియు నైదు నెల్లకును కూడియు మేనితో వెంకటేశ్వరా॥ ౬౪

చ॥ నెలకొని యారు నెల్లకును నీచపుకర్మ శరీరమందు మే
లలవడునౌ యవంబులును నద్భుత మొప్పఁగ నంకురించియున్

- సలలిత సప్తమాసమున స్వానుభవంబునుఁగూర్చినంత లో
వల కళవీర మేర్పడఁగ వద్దతియొప్పును వెంకటేశ్వరా॥ ౬౬
- ౬౬|| అష్టనమాసమును నను యాత్మగతంబుగ్రహించి పాపభూ
యిష్టప్రపంచమందు నను యే తేరబంధకుమయ్యజూడ వు
త్కృష్టపు గర్భగోళమున నుండుటకుఁ భరియింపజాల నీ
యిష్టము నా యదృష్టమును నెట్టులనుండునో వెంకటేశ్వరా॥ ౬౭
- ౬౭|| అనివనమాసమందు కడు హాస్యతజెంది భరింపజాల న
స్మనవుము భూతలంబునకుఁ హా జగదీశ్వర యన్యకాంతలఁ
గనుఁగొని మోహమొంద ధనకాంక్షనుఁడెంద నబద్ధమాడనే
నిను నుతియింతు సంతసము నీరజలోచన వెంకటేశ్వరా॥ ౬౮
- ౬౮|| పదియవమాసమందు కరపద్మములఁ శృతులావరించి మే
లోదువ ధరాతలంబున కధోముఖుడై జరుదెంచియంత బా
ల్యదశ నయన్భవంబగు మలంబున ముగ్ధియు రోదనంబుచే
జడపడి నీను సంస్మరణ ప్రార్థనజేయక వెంకటేశ్వరా॥ ౬౯
- ౬౯|| మరచియు నిన్ను యంతటను మాధనదారసుతాదులందునఁ
నిరతము ప్రాణనాయువులు నీల్పి ధనంబునుఁగూర్చి మోహసా
గరమునముగ్ధి తేలకను కర్మకు బద్ధనిబద్ధుడై సదా
నరకమునందుఁగూతెద రనాథలు తిర్పతి వెంకటేశ్వరా॥ ౭౦
- ౭౦|| నీదయచేత సాకు ధరణీధవ నీవును యెందుఁబోకుఁ దా
మోదర భక్తవర్గముల బ్రోవుము సేయకు బల్లెల్పరాకు కా
కోదరతల్ప యింతగను కొంటెతనంబునుఁ బూనబోకు దు
ర్వానుడనంచు యొచకను వర్ధిలఁజేయుము వెంకటేశ్వరా॥ ౭౧

ఉ॥ మంకురనంబుచేత కుసుమాయుధపాక్షికి తాళలేక యే

ణాంకముఖమణీ స్తనభరాకృతినంటి నటించివేగ నే

రంకుతనంబుఁజేసి చడరాతుదివిన్ను నుతింపలేక ఓ

వెంకటశైలవాస సుకవీస్తుత శ్రీఘర వెంకటేశ్వరా॥

22

చ॥ కరమునఁ దానకంఖణముఁ గట్టితి దీనబుధాళిదాసుల్

మరిపముతోడఁ బ్రోతువని భూరి సదాయశమందినాఁడ వే

పరమముదంబునన్ నిగులఁ బ్రార్థనఁ జేసితినంచు నన్ను నీ

కరుణను నేలవేమి శుభగాత్ర సుధీవర వెంకటేశ్వరా॥

23

చ॥ ఎరుగక మూర్ఖచిత్తులును యించుకనీచు పదాబ్జయుగ్మమున్

సిరమునఁదాల్చి సుస్మరణఁ జేయగలేక వృధానసించి భా

స్కరసుతువీటికేగియు యసాధ్య దురస్థితిఁజెందరే తుడి

తిరుపతి వెంకటేశకడు దీనజనావన శ్రీసురేశ్వరా॥

24

చ॥ హరిహరినేత్రమానీకృతమైన సుయజ్ఞఫలప్రదాయి భూ

ధరధర నాగతల్పవరదా శుభదాయక మంగళాంగ గా

వర సతతంబు నిన్మదిని భావుకమొప్ప నుతించినాఁడ సు

గర రిపుశాశయాశ శివకార్ముకభంజన వెంకటేశ్వరా॥

25

చ॥ సరసిజనేత్ర నీడుపద సారసయుగ్మములందు చిత్తమున్

గురుతర మొప్ప నిల్పియు ముకుందముఛారి ఖరాసురాంత భూ

ధరధరయంచు సంస్తుతి సదా ముద మొందుచుఁ జేసినాఁడ శ్రీ

కరగత దోషజాలమును ఖండనఁజేయుము వెంకటేశ్వరా॥

26

చ॥ ఖలిరిపుమారశూర దశకంఠవిలుంతన నిర్విచార భూ

లలన హృదాబ్జసూర వరలాలితజన్య మహాప్రవీర శ్రీ

జలదసమానగాత్ర కలశాబ్ధివిహారగిరీనివాస నా

తలపుననుండి సంతసము దర్శనమిగదె వెంకటేశ్వరా॥

22

చ॥ వరుసగ నిన్నుఁగాంచుటకు వచ్చినవారల రక్షచేతనే

సిరమునఁగొట్టి క్లేశములు సీఘ్రగతిఁ గొరిగించి నొప్పనే

తిరుమణిబెట్టి బంపెదవు దేవుడవందును నమ్మినందుకా

తిరుపతి వెంకటేశ శరధీసుతనాయక శ్రీసురేశ్వరా॥

23

చ॥ కవితయుక్తి మృత్యుములుఁ గాఢతరంబుగఁ గూర్చివ్రాయ స

త్కవియె నెరుంగునందుఁగల కష్టసుఖములు బిడ్డకుట్టు సు

భవమును వంధ్యకేమెరుక బాలులగాంచిన శ్రీగ్రహించు మా

ధవ రిపువారశోష శుభదాకృతి బ్రోవర వెంకటేశ్వరా॥

24

చ॥ పాలుపుగ దేవసంఖమును పూర్వపు వేల్పులు మైత్రిచేతనేఁ

గలసియు మందరాద్రి నొక కవ్వముత్రాడు బిలీశుఁడేసి యా

కలశపయోధిఁజిల్కుటకు క్రమ్మర మిమ్ము నుతింప కూర్చుమై

నిలచియొసంగవే సుధను నిర్జరజాతికి వెంకటేశ్వరా॥

25

చ॥ మరచియు నిన్ను యంతటను మాధవ దారసుతాదులందునఁ

నిరతము ప్రాణవాయువులు నిల్పి ధనంబునుగూర్చి మోహసా

గరమున మున్గితేలకను కర్మకు బద్ధనిబద్ధినై సదా

నరకమునందుఁ గూతెద రనాధలు తిర్పతి వెంకటేశ్వరా॥

26

చ॥ షరధసమందునాశఁగొని పార్థసమూహము పోగుఁడేసి తా

యిలుపురిమథ్య కక్షకడు యేర్పడఁజేసియు యాద్యకారియై

విరివిగ డబ్బుచేకొనియు వీలగునంత గ్రహించి మోసముఁ

జరిపి యనాగతస్థితి నిశాంకము యాగతవర్తమానముఁ

ఎరుగకచచ్చికష్టముల కెంతో కృపించి పరేతరాట్టుచే
పరిపరితి నిన్నపుడు ప్రార్థనఁజేసి యేమిసౌఖ్యమో
తిరుపతిశైలవాస విభుధేశ సురాజన వెంకటేశ్వరా॥

౮౨

చ॥ కరితురగంబులఁ ధనముఁగావలెనంచునుఁ గోరలేదు నా
దురితముల్లెబ్బోనణచి తోయజనేత్ర సదాముదంబునఁ
స్థిరముగ మోక్షమార్గమునుఁ జెందెటివీలునుఁ జూపెదంచు సు
బరముగఁ బ్రస్తుతించితిని మావర తిర్పతి వెంకటేశ్వరా॥

౮౩

చ॥ జలజభవామరాదులకు శక్యమె నీమ మహత్కృమెన్న మే
లలవడనంచు శైలశిఖరాగ్రమునంచు వసింది తేభళా
తలుపగ భక్తవర్గములు దాసుల దీనులచేత బాధలు
దొలుఁగునటంచుఁ జేరితివ తోయజలోచన వెంకటేశ్వరా॥

౮౪

చ॥ అగణితసత్యభాష శరణాగతరక్ష భవాద్భిశోష దే
వగణనుతాభిలాష కరివందిత సింహసమాసరోష భూ
గగనచరాదిపోష నవకాంచననేత్ర దశప్రవేష యో
ఖగకులనాథవాహ హరికమ్రుమ నీవసు వెంకటేశ్వరా॥

౮౫

ఉ॥ పండితరక్ష సూర్యకుల పావనపక్షి ముమోక్షదేవరా
ణ్ణండనపక్షదైత్య గమినాశనదీక్ష రమాకళత్ర బ్రం
హ్మాండమహూదరా శరధిమందిరమాని పరోక్షదక్ష స
త్కుండలిరాజతల్పక నభోక్షరమాధిప వెంకటేశ్వరా॥

౮౬

ఉ॥ జారుని చోరునిన్ ఖలునిఁ సాడినిఁజెప్పెటి త్రాగుబోతు నె
వ్వారలుఁ జేర్పరాదు మరి వారలతోడను కార్యమున్న తా

జేరఁగరాదు వారియిలుఁజేరిన దుర్యశమబ్బకుండు నె భూరి
వివేకుడైన నివిభూనరుఁజూడఁగ వెంకటేశ్వరా

౮౭

ఉ॥ తాపసవంద్యభూరిమణి దానమరంధరసీలగాత్ర) ని
ర్వాహకపాపదూర దినరాజకులోద్భవలోకపాల శ్రీ
గోపనమాన సద్విభవకుండలిరాట్టు శయాన సత్కలా
లాకసుసీల బ్రోవునను యర్దిసురాగమ వెంకటేశ్వరా॥

౮౮

ఉ॥ వేదవిచారపండిత కవీజనపండిత నిర్విచార పా
దోదధి భర్మసాధ వసతోజ్వల రత్నకీరీట శూర దా
మోదర హీరహరి సురభూరుహ శింహయశోవిహార కా
కోదర భూషవంద్య ముచుకుండ రమాపతి వెంకటేశ్వరా॥

౮౯

చ॥ విదురిని ద్రోహతిఁ కరిని వేనుని భక్తకీర్తిహర శుభా
స్పృహడగు యంబరీషుని నిశాచరుబాలుడు యాదిగాను సు
హృదయులమాట్టి జన్మను నిహృత్తినిజేయుచుటంచు నిన్ను స
మ్మదమున బ్రస్తుతించితిని పుణ్యచరిత్రుడవంచునిత్యముఁ
మదనసహస్రకార రిపుమారణ తిర్పతివెంకటేశ్వరా॥

౯౦

ఉ॥ జ్యంభణమొప్పుగాను నరసింహస్వరూపముఁదాల్చి యుద్ధ మా
రంభమునందు కశ్యపు నురంబునుజేల్చియు నల్లద్రావి యా
డింభకుఁగాచి వైరినివడిఁ పురిగొన్నటువంటి వాడవో
శంభునతప్రభావ మురశాశన బ్రోవర వెంకటేశ్వరా॥

౯౧

ఉ॥ విక్రమవంతులాదనుజవీరులుఁ గూడిఁ ప్రమత్తుచేత ని
ర్విక్రపరాక్రమంబునను వేల్పుల మూకలబాధబెట్టు నీ

- చక్రముచేహరించితివి చంద్రనిభాశ్యకమూ మనోహరా
చక్రసురాదిసద్విబుధ జాలమునేలిన వెంకటేశ్వరా॥ ౯౨
- ఉ॥ నిద్రను హరిమించుకను నేనుయెరుంగకనిద్విచారిస్తై
ముద్గ్రలచేత సంస్మరణమూలముచేతనుఁ బ్రస్తుతించితిన్
యద్రుకుమారికావినుత హా జగతీశ్వర నన్నుగావవే
భద్రగిరినివాస భవభంధవిమోచన వెంకటేశ్వరా॥ ౯౩
- ఉ॥ మంధుడనయ్యినే నితరమార్గములెన్నిటిలోన్ చరించి గ
ర్వాంధముచేత దుష్కృతుల యన్భుతమొప్పుగజేసి కర్మ సం
బంధుడనైతి యింతటను పాలనజేయుము వేగన్ జగ
ద్బంధుకులప్రదీప నినుఁడప్పుకవేడెద వెంకటేశ్వరా॥ ౯౪
- ఉ॥ అష్టమినాఁడుఁబుట్టి బుధులందరు సంతసమంద మాతులిన్
దుష్టుడటంచుఁజంపితివి దోషమటంచని తెల్పలేక బల్
పుష్టిగపాలునిచ్చుటకు పూతకివచ్చిన దానిప్రాణము
త్కృష్టముగానుతీసితివి కృష్ణ సుధర్మము వెంకటేశ్వరా॥ ౯౫
- ఉ॥ మిత్రోకులాద్రిచంద్రమ సమీరసఖాసఖ దేవదేవకీ
పుత్ర మహానుభావ హరిబూధవ దీనదయానిధే సదా
పాతృడనయ్య నిన్ను బహుభంగుల వేడినగావవేమి స
గ్గోత్రరమా విభోవరద గోపరిపాలన వెంకటేశ్వరా॥ ౯౬
- ఉ॥ వందలువేలుపద్యములు వర్ణనఁజేసియు నీమపేర ఓ
నందకుమారవ్రాసితిని నాగహరాగమనాహరీశతా
నందపురందరాదిసుర నారదవందిత గానలోల దు
ష్పండుడటంచు నెంచకను పాలనజేయుము వెంకటేశ్వరా॥ ౯౭

- ఉ॥ మూటినిఁదాటలేక నెరిమూటిగుణంబులు తెల్పలేక ము
మ్మాటికిమూటియందుగల పాకృతవైరమునందుఁజిక్కి నా
సాతెవరంచు హంకృతినిజంబుగఁబొందియు నిన్నుఁగానకన్
కాటికిఁబోవుటేలయని గానరుమూర్ఖులు వెంకటేశ్వరా॥ ౯౮
- చ॥ తరియిదెనన్ను బోచుటకు దైవమటంచునునిన్ను నమ్మి నే
మరువక నీపదాబ్జములుమక్కువతోడను పూజఁజేతు లే
కరనిడిసీమనంబునను యన్యునిగా నిరసించిఁజేసి నీ
పరువుకు సుప్రతిష్ఠకును భంగముఁగల్గును వెంకటేశ్వరా॥ ౯౯
- ఉ॥ కుంకులకుంటవాసుడను కోవిదమితృడ రాళ్లబండి రా
మాకిత నామకుండను సుమా ననుఁగావకయున్న భట్టునే
వంకలనైనదూరుదును వాస్తవమియ్యదియంచునమ్ముమో
వెంకటశైలవాస సుకవీస్తుత బూధవవెంకటేశ్వరా॥ ౧౦౦
- చ॥ చదువగలేదు కాన్యములు సారయుతుబుగ లక్షణంబునే
చదువగలేదువ్యాకరణసంధులు శబ్దములన్ నిఖిలులన్
చదువగలేదు నీదుపదసారసయుగ్గములే స్మరించి మే
లొచుప్రకటించు వృత్తములు వొప్పుగ్రవాసితి వెంకటేశ్వరా॥ ౧౦౧
- సంపూర్ణము

